

RETTEEN I RANDERS DOM

afsagt den 23. november 2022

Sag BS- nummer

PF

(advokat Kirstine Margrethe Kryger Dyekjær)

mod

X Kommune

(advokat Jesper Ravn)

Denne afgørelse er truffet af dommer Jacob Svenning Jønsson.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgte, X Kommune, er erstatningspligtig over for sagsøgeren, PF, som følge af en påstået belastningsreaktion, som PF påstår, at han har pådraget sig under sit arbejde som familieplejer for plegebarnet Barn. Der er mellem parterne uenighed om, hvorvidt der bestod et ansættelsesforhold mellem parterne, og om hvorvidt de fremsatte krav i givet fald er forældet. Der er endvidere uenighed om, hvorvidt X Kommune har pådraget sig et erstatningsansvar overfor PF, og om, hvorvidt arbejdet som familieplejer for Barn har påført PF psykiske gener.

Påstand 1

Sagsøgeren, PF, har påstået, at sagsøgte, X Kommune, skal tilpligtes at være erstatningsansvarlig overfor PF for den erhvervsbetingede lidelse, som PF har pådraget sig under sin ansættelse hos X Kommune.

Sagsøgte, X Kommune, har over for påstand 1 fremsat påstand om frifindelse.

Påstand 2

Sagsøgeren, PF, har påstået, at sagsøgte X Kommune skal tilpligtes at betale PF 2.290.928 kr. med tillæg af renter, jf. erstatningsansvarslovens § 16, af 1.314.226 kr. fra sagens anlæg til betaling sker, af 273.997 kr. fra 19. december 2017 til betalingen sker og af 702.705 kr. fra 9. september 2022 til betaling sker.

PF har subsidiært påstået, at X Kommune skal tilpligtes at betale PF 2.114.117 kr. med tillæg af renter jf. erstatningsansvarslovens § 16 af 1.314.226 kr. fra sagens anlæg til betaling sker, af 273.997 kr. fra 19. december 2017 til betalingen sker og af 525.894 kr. fra 9. september 2022 til betaling sker.

PF har mere subsidiært påstået, at X Kommune skal tilpligtes at betale PF et mindre beløb efter rettens skøn.

Sagsøgte, X Kommune, har over for påstand 2 fremsat påstand om frifindelse.

PF har under sagen haft fri proces.

Retten har modtaget sagen den 3. maj 2017.

Oplysningerne i sagen

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Det er oplyst i sagen, at Barn i februar 2009 blev anbragt af X Kommune i fuldtidsafkastning hos PF. Barn var på daværende tidspunkt 14 år.

Den 29. juni 2009 indgik X Kommune og PF en aftale benævnt "Kontrakt m.v. om formidlet døgnophold" om anbringelsen af Barn hos PF. De fremgår af denne kontakten, at plejevederlaget blev fastsat til 14 gange vederlag, og at der blev anvendt A-skattekort. I aftalen var der henvist til en vejledning, som var vedlagt aftalen. Af denne vejledning fremgår blandt andet følgende:

"Denne kontrakt anvendes ved formidlet døgnophold for børn og unge jf. servicelovens § 49.

Blanketten udgør den kontrakt, som indgås mellem kommune og opholdssted ved formidlet døgnophold for et barn eller ung uden for eget hjem

Ved ændringer f.eks. vederlagsfastsættelse oprettes ny kontrakt

1. Regulering af vederlag, omkostninger m.v.

Medmindre andet er aftalt reguleres plejevederlag m.v. i overensstemmelse med Kommunernes Landsforenings og Amtsrådsforeningens vejledning om opholdsbetaling m.v. ved formidlet døgnophold for børn og unge.

2. Opsigelsesregler

I de første 3 måneder kan kontrakten opsiges af begge parter med 14 dages varsel. Efter 3 måneders forløb kan kontrakten opsiges af begge parter med 1 måneds varsel. Hvis plejeforholdet faktisk afbrydes, ved at barnets ophold i plejefamilien ophører, har plejeforældrene pligt til straks at give kommunen besked herom. Vederlagsretten ophører henholdsvis 14 dage/1 måned efter den faktiske afbrydelse, medmindre kommunen skriftligt indgår en anden aftale med plejeforældrene. Ret til udbetaling af omkostningsandel ophører fra det tidspunkt, barnet faktisk ikke har ophold i plejefamilien længere.

3. Beskatning

Vederlag er personlig indkomst for den person i opholdsstedet, der har indgået aftale om ophold med kommunen.

(...)

4. Dagpenge ved sygdom og fødsel

I det omfang vederlag m.v. er A-indkomst, anses den for dagpengegivende lønindtægt. Der henvises til Beskæftigelsesministeriets regler om dagpenge ved sygdom og fødsel, herunder bestemmelsen om dagpengegivende indtægter.

5. Ferieregler

Døgnplejefamilier i et ansættelsesforhold betragtes som lønmodtagere i ferielovens forstand, og familien har derfor krav på ferie og feriepenge efter denne lovs regler.

(...)

Holder døgnplejefamilien ferie uden plejebarn, skal kommunen udbetales en ferieløn svarende til plejevederlaget med fradrag af de omkostningsdækkende ydelser (lommepenge, tøjpenge m.v.)

(...)

Uafhængig af, om døgnplejefamilien har holdt ferie med eller uden plejebarn/plejebørn, har denne ved fratræden krav på feriegodtgørelse med 12,5 % af den ferieberettigede løn i det løbende optjeningsår samt den del af tidligere optjeningsår, for hvilke der ingen fratræden endnu ikke er afholdt ferie.

Ved beregning af den ferieberettigede løn skal der ske fradrag i det indtjente plejevederlag for løn udbetalt under ferien samt udbetalt ferietillæg (særlig feriegodtgørelse). Døgnplejefamilien har ikke krav på feriegodtgørelse af de udbetalte omkostningsdækkende ydelser.

6. ATP, AUD m.v.

Den, der har indgået aftalen, er omfattet af loven om arbejdsmarkedets tillægspension og lov om arbejdsskademarkedets uddannelsesfond. Bidragene beregnes og indbetales efter de almindelige regler.

7. Diverse bestemmelser

(...)

I øvrigt henvises til Socialministeriets vejledning nr. 4 af 16. januar 2002 om servicelovens regler om særlig støtte til børn og unge."

Der under sagen været dokumenteret fra journalrapport fra PF -
s familieplejesag ved X Kommune .

Der under sagen været dokumenteret fra e-mailkorrespondance mellem X Kommune -
og PF fra perioden den 6. februar 2009 til den
7. september 2012.

I et brev af 15. juni 2012 til PF ophævede D , som
var familieteamleder i X Kommune , kontrakten vedrørende plejeforholdet for Barn . Af brevet fremgik endvidere følgende:

"...

Begrundelsen for ophævelse er, at plejekontrakten er groft misligholdt.

(...)

I henhold til Forvaltningslovens § 19 har du ret til at komme med en udtalelse i forbindelse med afgørelse i sagen.

..."

Efter partshøringen fastholdt X Kommune i et brev af 19. juni 2012 ophævelsen af kontrakten vedrørende plejeforholdet for Barn .

Den 24. oktober 2012 blev der afholdt et forligsmøde mellem X Kommune -
og PF . Af referatet fra dette møde fremgår følgende:

"...

Deltagere: Familieplejer PF, advokat X
 Distriktsleder A, koordinator D, socialrådgiver
 G, E Personale og HR.

Anledning til forhandling:

X Kommune har ophævet kontrakten med PF uden varsel den 15. juni 2012.

Aftale:

Sagen drøftedes. Til fuld og endelig afgørelse af forholdet mellem Familieplejer PF og Børn og Familiecenter [REDACTED] X Kommune aftales det:

X Kommune udbetaler til PF snarest muligt efter modtagelse af denne aftale i underskrevet stand:

Plejevederlag i perioden fra den 15. juni 2012 til den 30. september 2012	Kr. 186.298
Godtgørelse for uberettiget bortvisning, tvivl om gyldigt ansættelsesbevis	Kr. 213.702
I alt til udbetaling	kr. 400.000

PF har anmeldt forholdet som en arbejdsskade. Arbejdsskadeanstaltningen træffer afgørelse i sagen. Udfaldet af denne afgørelse er ikke omfattet af ovenstående.

..."

På referatet er der med håndskrift skrevet følgende: *"Det samme gør sig gældende for evt. ansvar arbejdsgiveren/ X Kommune måtte i falde efter erstatningsansvarsloven som følge af det konkrete forløb der giver anledning til arbejdsskaden"*. Der er mellem parterne enighed om, at det var PF s advokat, som efterfølgende påførte den håndskrevne tekst, og at teksten er en del aftalen.

PF anmeldte den 24. august 2012 forløbet til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (dengang Arbejdsskadeanstaltningen), som den 10. april 2014 afviste, at der var tale om en arbejdsskade.

PF påklagede denne afgørelse til Ankestyrelsen, som den 23. april 2015 hjemviste sagen til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på forelæggelse for erhvervssygdomsudvalget.

Erhvervssygdomsudvalget indstillede den 13. maj 2016 til anerkendelse, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkendte den 16. november 2016 den anmeldte sygdom som arbejdsskade og fastsatte ménet til 10 %.

Den 19. januar 2017 fastsatte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring PF
s erhvervsevnetab til 45 %. Ankestyrelsen forhøjede den 5. juli 2017 PF
s erhvervsevnetab til 55 %.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sagen afgivet vejledende udtalelse om
at PF s erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven er 65 %.

Der har under sagen været stillet spørgsmål til Retslægerådet. Retslægerådet har den 1. april 2019 besvaret spørgsmål 1-10, og Retslægerådet har den 15. februar 2021 besvaret supplerende spørgsmål 11-17.

PF s principale påstand (Påstand 2) fremkommer således:

Erhvervsevnetabserstatningsdifference opgjort til	1.513.223	kr.
Yderligere 10% erhvervsevnetab	702.705	kr.
Godtgørelse for svie og smerte	75.000	kr.
Principale påstand i alt	2.290.928	kr.

PF s subsidiaire påstand (Påstand 2) fremkommer således:

Erhvervsevnetabserstatningsdifference opgjort til	1.513.223	kr.
10 % yderligere erstatning beregnet efter arbejds- skadesikringsloven	525.895	kr.
Godtgørelse for svie og smerte	75.000	kr.
Principale påstand i alt	2.114.117	kr.

Forklaringer

PF har forklaret, at han er 60 år. Han bor i dag i Bøvlingbjerg, som ligger tæt på Vesterhavet. Han bor sammen med sin nye kone og deres to fælles børn, som er henholdsvis 7 år og 9 år. Børnene går i skole. Han får førtidspension. Det har været psykisk hårdt for ham at forberede sig til at afgive forklaring på dagens retsmøde.

Han blev i 2002 gift med Hustru . Dengang var han leder på et opholdssted med 45 ansatte, og han mødte Hustru igennem sit arbejde på opholdsstedet. Han afbrød sit daværende ægteskab igennem 23 år for at flytte sammen med Hustru. Hustru var sideløbende med sin ansættelse på opholdsstedet landmand, og hun boede på en gård i [REDACTED]. Han flyttede ud til Hustru på gården, og de blev senere samme år gift. Både Hustru og han skiftede arbejdsplads til et andet opholdssted, hvor han blev souschef. På tidspunkt fik de en pige fra opholds-

stedet i pleje. Hustru og han blev i den forbindelse godkendt af K3 - som plejefamilie. Siden havde de andre plejebørn boende. Han havde skriftlige aftaler om vederlag. Kommunerne, som havde anbragte bør hos dem, tilbød Hustru og ham 6 timers supervision om måneden. I 2009 kom Barn i pleje i deres familie i en akutanbringelse. Barn var anbragt af X Kommune - . Plejebørnene var på det tidspunkt blevet hans fuldtidsarbejde. Y Kommune - kom løbende og lavede tilsyn hos dem. Hustru arbejdede da på det opholdssted, hvor hun fortsat arbejder i dag. Han husker ikke, hvor stort et vederlag, som de på daværende tidspunkt fik for Barn . Forud for anbringelsen havde Barn boet hos sin moster. De fik at vide, at Barn var en pige, som havde problemer med sin skolegang, og at der ellers ikke var nævneværdige problemer. Der manglede beskrivelser og handleplaner på Barn . B - var Barn s sagsbehandler. F var familiekonsulent i X Kommune . Barn viste sig at være langt det sværest barn, som de havde haft. Barn var af anden etnisk oprindelse end dansk, og der var problemer i Barn s familie med incest. Det løb ham (PF) koldt ned ad ryggen, når han skulle aflevere Barn til samvær hjemme hos hendes familie. Der var ingen tvivl om, at Barn havde været udsat for noget. Han fik aldrig supervision omkring, hvordan han skulle håndtere disse problemstillinger. Han sagde til B , at Barn ikke skulle på samvær hos sin biologiske familie. Han husker ikke, om han også talte med F herom. Han fik aldrig et godt samarbejde med Barn s mor eller far. Han kørte Barn til samvær hos hendes biologiske familie, fordi han blev bedt om det. Han syntes dog, at det var ubehageligt at udlevere Barn til samvær. Det var hans indtryk, at Barn s mor var glad for, at Barn ikke boede hjemme. Hustru og han havde plejetilladelse til to børn, men de kunne ikke magte andre børn, når de havde Barn boende. Barn var i bedste fald fejlanbragt. De fik 14 vederlag for at have Barn boende, fordi hun var så krævende. Normalt får man 7 vederlag for at have et plejebarn. 14 vederlag er langt over det normale. Hustru og han havde selv to små børn. Barn var meget seksualiserende over for ham. Barn kravlede over til ham og lagde sit hovedet på ham. Hun kærtegnede ham, og han sagde: Stop. Han forsøgte at få hende væk. Hun havde en meget grænseoverskridende adfærd. Det var udelukkende ham, der var på Barn . Hustru tog sig af deres egne børn. Gården, som de boede på, var et meget stort sted. Hustrus mor boede i et hus lige ved siden af. Derfor var der plads til, at Hustru sammen med deres børn kunne gå et andet sted hen på gården eller over til sin mor. På den måde kunne de skærme deres egne børn imod Barn . Barn var en stor del af årsagen til, at Hustru og han blev skilt. Barn havde været hos dem i et år, da Hustru og han fik problemer i deres ægteskab. På et tidspunkt i 2010 var Hustru i 14 dage på et smertetaklingsopholdssted. Da Hustru kom hjem, sagde hun til ham, at hun ville skilles. Det var chok for ham og for børnene. Hustru og han boede på en gård, som havde tilhørt Hustrus familie i 5 generationer. Han ville gerne blive boende på gården. Samtidig skulle de blive enige om, hvor børnene skulle bo. De forhandlede sig frem til, at børnene kom til at bo hos Hustru i en 9-5 ordning, og at

han pr. 31. december 2010 købte gården. Han var på daværende tidspunkt en mand i krise. Krisen fra skilsmissen fortsat med at rumle i ham i årene efter 2010. I nogle perioder fyldte skilsmissen meget. I andre perioder fyldte skilsmissen ikke så meget. Da Hustru kom og fortalte, at hun ville skilles, ringede han til X Kommune med det samme og fortalte herom. Han kastede sig ind i kamp for at beholde sin plejetilladelse. Han ville ikke bare slippe Barn . Han gjorde, som han gjorde, for Barn s skyld. Han tænkte, at det ikke kunne passe, at Hustru og hans skilsmisse skulle gå ud over Barn . Han var ikke økonomisk afhængig af den indtægt, som han fik ved at have Barn boende. Såfremt plejeforholdet var ophørt, vil han blot have fundet sig et andet arbejde. B -

var også meget interesseret i, at Barn blev hos ham. X Kommune havde reelt ikke andre muligheder, og det var derfor, at Barn blev boende hos ham. Han syntes, at det ville synd for Barn , hvis hun skulle flytte.

I november 2010 gav B ham besked om, at det nu var blevet besluttet, at Barn skulle flyttes til [REDACTED]. B og han kørte Barn ud på [REDACTED]. Da de kom ud på stedet med Barn , gik Barn amok. Det var en voldsom oplevelse. Da han kom hjem den dag, tænkte han: "Nu er det slut med at have plejebørn". Ni dage senere ringede B og spurgte, om han kunne hente Barn på børnepsykiatrisk afdeling i Aarhus. B lovede ham dobbelt vederlag, aflastning og løbende supervision, hvis han ville tage Barn tilbage i pleje. Han hentede Barn i Aarhus, og hun kom hjem til ham at bo igen. Han fik dog ikke den supervision, som han var blevet lovet. Han bad om supervision mange gange. Ofte kunne han slet ikke få fat i sagsbehandleren. Det var rent kaos. Samtidig kunne han ikke foretaget sig noget med Barn , førend han fik "grønt lys" af B . Han snakkede formentlig også med F om problemerne. Barn var dygtig til at synge, og hun deltog i tv-program, hvor hun kom ret langt. Det var et problem, at han ikke løbende kunne give samtykke til Barn s deltagelse. Han husker også, at han var med Barn inde på Gøgler-skolen. Han havde en skærpet underretningspligt. Han havde "et hav" af telefonsamtaler med kommunen om denne problemstilling. Han husker ikke, om han har haft alle de kontakter med kommunen, som er nævnt familierådgiverens oversigter på ekstrakten side 545-546. Der var bekymringer i forhold til hans samvær med sine egne børn. Han kunne ikke have samvær med sine døtre samtidig med, at han havde Barn .

Efter at Y Kommune havde tilbagekaldt hans godkendelse til at have plejebørn, havde han ikke en tilladelse til at fungere som plejefamilie. Anbringelsen af Barn hos ham var således ulovlig. Han ville gerne have styr på anbringelsen, så han sendte forskellige kontraktudkast til kommunen. Det bekymrede ham, at han ingen tilladelse havde. Derfor ville han gerne have kontraktforholdet på plads. Han forslog blandt andet, at han etablerede sit eget opholdssted. Han vil gerne have Barn over i en anden bygning på gården at bo. Det var ikke meningen, at han på opholdsstedet skulle andre plejebørn. Barn

skulle være det eneste anbragte barn, som boede på det opholdssted, som han påtænkte at etablere. Han talte med F og B om de forskellige udkast. Det virkede som om, at hverken F eller B havde kompetence til at tage stilling til hans forslag. Til sidst fik han et stykke papir fra B, hvorpå der stod at anbringelse af Barn hos ham var lovlig.

Han ville gerne have brugt H som aflastning til Barn. Såfremt han etablerede et opholdssted, kunne H blive ansat på opholdsstedet. H var god til at tackle Barn. Han foreslog også, at kommunen kunne ansætte H til at tage Barn i aflastning.

Barn havde det rigtig skidt. Hun gik løbende til samtaler. Den 11. november 2011, var der en episode, hvor hun sprang ned over ham oppe fra trappen. Hun havde en lighter i hånden. Han hev lighteren ud af hånden på hende, og han lavede en magtanvendelse på hende. Han har selvfølgelig indberettet magtanvendelsen. Der var også andre episoder. Der været flere episoder i bilen. Under en kørsel greb Barn pludselig fat i rattet. Det var meget tæt på, at hun havde fået drejet rattet. Der kom en modkørende bil, og de var ved at køre frontalt sammen med den modkørende bil. Efter denne episode indførte han, at Barn skulle sidde på bagsædet, når de kørte. Han er også blevet truet på livet af Barns far. Barns far stammede fra Kurdistan. En nat vågende han ved, at Barn stod og slog ham i brystet. Efter denne episode begyndte han at låse døren til sit soveværelse, når han gik i seng. Han orienterede løbende B om episoderne. Han husker ikke, om han orienterede B mundtlig, eller om han skrev til hende om episoderne.

Barn var indlagt på psykisk afdeling nogle gange. I den sidste tid var Barn kun hjemme hos ham. Barn fik en diagnose, men han fik aldrig tilsendt nogle papirer herpå. I januar 2011 havde han et møde med kommunen, hvor han bad kommunen sørge for, at han fik noget aflastning. Det var kommunen – og ikke ham – der skulle søge for aflastning. Han troede ikke, at det var hans egen opgave at finde og at ansætte aflastning. Den opgave lå hos kommunen. Det var en stor opgave at have Barn boende som plejebarn – og han var alene om opgaven. Derfor havde han et stort behov for at få aflastning, og det bad han gentagende gange om. Når han skrev til kommunen, blev han ofte mødt med et autosvar om, at den pågældende ikke var til stede eller var på ferie. Han fik gentagende gange at vide, at det var A, som skulle tage den endelige beslutning om at bevillige aflastning.

Den 5. marts 2012 fik han med kort varsel at vide, at F og G vil komme ud til ham og holde et møde. Han tænkte: "Hvad handler det her om". Han troede, at det var Barn der havde fundet på en løgn-historie om et overgreb, og han blev nervøs for, hvilket beskyldninger, som F og G

vil præsentere ham for under mødet. Derfor valgte han at optage samtalerne på mødet. Han fortalte ikke til F og G, at han optog det, som blev sagt under mødet. G og F blev under mødet ved med at sige, at han var presset, men hver gang de snakkede om aflastning, blev det "sparket til hjørne". På et tidspunkt efter mødet, sagde hans søn til ham: "Far, du har det ikke ret godt". Det var rigtigt, men det havde han nok selv svært ved at indse dengang.

Den 14. juni 2012 skulle Barn på tur til Anholt med sin klasse. Men der var noget galt. Barn ville pludselig gerne hjem til sin far, og han kørte derfor Barn til banegården, hvor han satte hende af. Han var flad. Han var psykisk nedkørt. Han kørte derfor hjem for at sove. Han sov hele dagen, og da han vågnede om aftenen var hans telefon "rødglødende". Han sygemeldte sig samme aften. Han hørte siden, at kommunen havde fundet en anden løsning til Barn. Han har været sygemeldt siden den dag, hvor han satte Barn af ved toget. Han har ikke set Barn siden. Barn skrev siden nogle sms-beskeder til ham. Han svarede blot kortfattet til Barn, at han var syg. Nogle år senere så han Barn i tv-program. Han fik koldsved, og det løb ham koldt ned ad ryggen. Barn kunne være blevet boende hos ham i efterværn efter, at hun fyldte 18 år. Han tænker, at der er realistisk, at hun – såfremt at han ikke var blevet syg – var blevet boende hos ham indtil, at hun fyldte 23 år. På den måde kunne han have oppebåret sin høje løn. Han fik tilkendt førtidspension i 2016. Det har givet ham ro ikke at have kontakt til systemet. Hans psykiske status er den samme. Han har sagt nej til medicin for eksem. Han får noget hjertemedicin. Fra skilsmissen i 2010 og nogle år frem drak han et eller to glas vin om aftenen. Det gjorde for, at han kunne falde i søvn. Han havde ikke et alkoholproblem. Han drak kun vin. Han drak ikke hård spiritus. Han drak et eller to glas vin om aftenen i den periode, hvor han havde Barn boende.

Han havde en mistanke om, at Barn af sin far, onkel eller fætter var blevet udsat for incest. Barn sagde til ham: "Er det i orden at min onkel tager på mig". Han har indberette sin mistanke om incest til B. Han husker ikke om han skrev noget. Han har formentlig blot nævnt det mundtligt for B under et møde.

Gården, som Hustru og han boede på i [REDACTED], havde Hustru overtaget fra sin far. Det var en slægtsgård. Da Hustru og han skulle skilles, gjorde Hustru gældende, at gården var hendes særeje. Men sammen med sin advokat påviste han, at der ikke var etableret et gyldigt særeje. Hustru og han var ikke enige om, hvem af dem, som skulle blive boende på gården efterskilsmissen. Det endte med, at han købte gården for 3,2 mio. kr. Han overtog samtidig en del gæld, så han betalte nok sammenlagt 6 mio. kr. for gården. I sin ejertid fik han ændret lokalplanen således, at det blev muligt at udstykke 7 jordbrugspareller fra gården. Han fraflyttede gården i sommeren 2013, hvor den gik på tvangsauktion. På tvangs-

auktionen blev gården købt af Hustrus nye samlelever, og Hustru og hendes samle-
ver bor i dag på gården.

Foreholdt ekstrakten side 376, " PF : Jo, så finder jeg ... fjernet første gang", for-
klarede PF , at han i marts 2012 opfattede sig som økonomisk
velfunderet. Han havde ikke økonomiske problemer på daværende tidspunkt.
Han havde i en periode et forhold til en pige, som hedder [REDACTED]. I denne periode
etablerede [REDACTED] en tøjbutik, som han "kastede" ½ mio. kr. i. [REDACTED] lukkede efter-
følgende tøjbutikken, og han tabte sine penge.

Foreholdt ekstrakten side 232-233, mail af 30. november 2010 og " X Kommune -
har ved ... for og omkring Barn ", forklarede PF , at han
den 30. november 2010 sendte den pågældende mail til F og B
, fordi han gerne vil have styr på det juridiske grundlag for anbringel-
sen. Han forslog to forskellige modeller. Den ene model var, at han blev god-
kendt som "storfamilie", og den anden model var, at han oprettede "Opholds-
stedet Baghuset", som et enkeltmandsprojekt. Han var reelt ikke interesseret i at
lave et opholdssted, men han ville gerne have formaliteterne i orden. Det var
ikke på tale at lave et opholdssted mens, at han var sammen Hustru. Dengang
havde de jo godkendelsen fra Y Kommune til at have plejebørn. Efter
at han blev skilt fra Hustru og stod alene med opgaven omkring at have Barn
anbragt, bad han mange gange X Kommune om aflastning. Det fremgår
tydeligt af den korrespondance, som han har haft med kommunen. Han var
hele tiden i løbende dialog med kommunen om, hvad han skulle gøre, og hvor-
dan han skulle håndtere Barn . Han traf ingen selvstændige beslutningen angå-
ende Barn . Han rådførte sig altid med sagsbehandleren ved kommunen. Han
handlede på de opgaver, der var vedrørende Barn . Det er rigtigt, at han på et
tidspunkt kørte Barn ind på psykiatrisk hospital, og at han først efterfølgende
informerede kommunen herom. Han fik på et tidspunkt af kommunen besked
på at tage med i Barn i skole, og det gjorde han. B kom jævnligt
hos ham, og under sine besøg talte hun med Barn i enerum. Samtalerne fore-
gik typisk inde på Barn s værelse. Efter samtalerne med Barn , havde B
typisk en samtale med ham. Han har siden 2002 haft 5 forskellige ple-
jebørn boende. Dengang han boede sammen med Hustru, og de havde plejebørn
fra andre kommuner, fik de en gang om måneden supervision af en psykolog.
Han har igennem 6 år fået supervision af psykolog [REDACTED] i 6 timer hver
måned. Supervisionen foregik typisk hjemme hos Hustru og ham. X Kommune -
nægtede at give ham psykolog-supervision. Han ved ikke, om det står i
papirerne. Han forstår supervision som en rådgivning til, hvordan man håndte-
rer forskellige situationer og problemstillinger. Supervision er en form for spar-
ring. Han manglede sparring til, hvordan han skulle håndtere Barn . Han be-
tragtede ikke sine samtaler og møder med F , B eller de
andre familierådgivere som supervision. Modsat andre kommuner benyttede
X Kommune sig ikke af eksterne psykologer, som kunne give supervi-

sion. F kaldte deres møder for supervision, men sådan vil han ikke beskrevet indholdet af deres møder.

Foreholdt ekstrakten side 272, "Referat af møde d. 6/1-11.", forklarede PF , at han ikke mener at referatet gengiver det, som blev sagt på mødet den 6. januar 2011 mellem C , D og ham. Han kan ikke genkende, at han sagde, at han vil starte sit eget opholdssted. Da han den 16. maj 2011 modtog referatet, sendte han en mail med en række spørgsmål. Han gik og ventede på, at X Kommune ansatte H som aflastning til Barn . Det var ikke hans opgave at ansætte en person, som kunne tage Barn i aflastning. Det var en stor opgave at have Barn boende, og han havde brug for aflastning. Han syntes, at det var kritisabelt, at X Kommune ikke handlede herpå. Han sendte en række mails til kommunen herom, og han skrev blandt andet en mail med en række spørgsmålstejn.

Det er rigtigt, at han på mødet den 5. marts 2012 flere gange sagde, at han ikke var presset. Det er også rigtigt, at han på optagelsen fra mødet lyder manisk. I dag kan han godt høre, at han dengang var meget presset. Det var hans faglige vurdering, at Barn kunne finde på at skade på sig selv eller andre. Han bragte igen forslaget om at etablere et opholdssted op. Det gjorde han, fordi der ikke skete noget, og fordi X Kommune n forholdt sig passivt i forhold til at finde aflastning til Barn . Det opholdssted, som han omtaler på ekstrakten side 393 (gengivelsen af lydfilen fra mødet den 5. marts 2012) var udelukkende tiltænkt Barn . Han jagede alle løsninger. Han gjorde det for at støtte og hjælpe Barn . Han rykkede og rykkede kommunen. Det gjorde han både før og efter mødet. Barn var overført til handicapområdet. Han foreslog, at hun skulle bo i en udslusningslejlighed på hans gård. Han tænkte, at det ville være det bedste for Barn .

Den 14. juni 2012 kørte han Barn til toget, fordi hun ville ned at besøge sin far. Han var på dette tidspunkt kommet så langt ud, at han ikke var i stand til at tænke rationelt. Han troede, at Barn blot skulle besøge sin far, og at hun herefter ville komme hjem til ham i gen. Han tænkte, at han skulle have en pause. Han havde bestemt regnet med at se Barn igen. Han tog ikke hendes nøgle til huset. Det var Barn og ham, som havde besluttet, at hun skulle tage hjem og besøge sin far. Han havde ikke aftalt med kommunen, at Barn skulle besøge sin far, og han havde ikke informeret kommunen om besøget. Han havde en generel instruks om, at han ikke måtte stå i vejen, hvis Barn ville hjem til sin far. Da han havde sat Barn af ved toget, kørte han hjem og lagde sig til at sove. Da han vågnede, var der mange beskeder og ubesvarede opkald på hans telefon. Han kan ikke huske, at han den 14. juni 2012 var tandlæge. Han har ringede til kommune om fortalte om truslerne fra Barn s far umiddelbart efter at han havde modtaget truslerne. Han kan ikke svare på, hvorfor truslerne først er beskrevet i akterne efter, at plejeforholdet var ophørt. Han kan i dag ikke forstå,

hvorfor han ikke straks anmeldte truslerne til politiet. Han har fortalt om truslerne og de mange voldsomme episoder med Barn til mange forskellige personer. Han har i dag forsat mareridt om natten som følge af hans oplevelser med Barn .

A har forklaret, at han er uddannet skolelærer, og at han fra 2009 til 2012 var ansat som distriktsleder på Børn og Familiecenter [redacted] i X Kommune . Han deltog for mere end 10 år siden i et møde, hvor de skulle beslutte, hvilket vederlag, som PF skulle have for at have Barn i pleje. Han husker også et forligsmødet i 2012. Han husker ikke, at de på forligsmødet talte om, hvorvidt PF var ansat eller selvstændig. Vidnet har muligvis godkendt "noget økonomi" efter forligsmødet. Der var de faglige ledere, som tog beslutningerne på det socialfaglige område. Hvis han har godkendt noget eller har været ind over beslutninger, har det utvivlsomt været efter opfordring fra en faglig leder. Han havde ikke kompetence til at træffe de faglige beslutninger. Han husker ikke, om han godkendte, at Barn skulle blive boende hos PF , selvom Y Kommune havde tilbagekaldt den godkendelse, som PF havde til at have plejebørn. Han har ikke givet socialrådgiverne input til, hvorvidt det var den bedste løsning at lade Barn blive boende hos PF . Han husker ikke den mail, som B skrev den 21. november 2010 (ekstrakten side 227), hvori det fremgår, at Barn var flyttet tilbage til PF . Han var ikke involveret i de faglige beslutninger om, hvorvidt det var bedst for Barn at bo hos PF eller ej. Han husker, at B var socialrådgiver på sagen, og at D var B s faglige leder. Han husker, at der var opmærksomhed på Barn s sag, fordi sagen var speciel. Han tænker, at anbringelsen i sig selv var noget særligt. Der var opmærksomhed om sagen, og han husker, at spørgsmålet om, hvordan de skulle håndtere sagen, "fyldte" . De var optaget af, hvordan de gik med anbringelsen. Han har helt sikker været med ind over i et eller andet omfang. Han var med på sidelinjen. Han kan ikke huske, om de drøftede at tage Barn væk fra PF .

Foreholdt ekstrakten side 560, sidste afsnit, forklarede A , at han i dag ikke husker, hvad C , D , B og han talte om på mødet den 19. november 2010. Han husker, at det var hans indtryk, at PF ville gå langt for at beholde plejeopgaven vedrørende Barn .

Foreholdt ekstrakten side 199, mail af 19. november 2010, forklarede A , at han ikke konkret husker den pågældende mail. Det var usædvanligt, at man skrev som man gjorde, og at man lod et barn blive boende hos en familie, selvom godkendelsen var tilbagekaldt. Medarbejderen, som skrev mailen, har givetvis sat ham på for at holde ham orienteret om sagen. Han har ikke hørt om andre sager, hvor man gjorde det på den måde.

Foreholdt ekstrakten side 370, journalrapport, "Drøftelse med familieteamleder ... fx [REDACTED]", forklarede A , at han i dag ikke husker den pågældende drøftelse. Det var usædvanligt, at han blev inddraget i konkrete sager. Han var ikke inddraget i daglige drift. Som leder blev han kun inddraget i de helt ekstraordinære beslutninger. Komplexitet i Barn s sag var så stor, og sagsbehandlerne vil givetvis gerne sikre sig, at han havde hørt om sagen. Han husker ikke, at han er blevet orienteret om det møde, som G - og F havde med PF den 6. marts 2012. Han husker ikke, om han den 15. juni 2012 var involveret i ophævelsen af kommunens kontrakt med PF . Han tænker, at han nok blev orienteret, men han kan ikke huske det.

Foreholdt ekstrakten side 351, Referat fra møde den 24. oktober 2012, forklarede A , at han husker, at han deltog i et forligsmøde med PF - og en advokat. Han husker ikke, om han havde set en stævning, men hvis der var lavet et udkast til en stævning, har han sikkert fået den præsenteret. På mødet drøftede man PF s erstatningskrav. PF mente, at han havde ret til erstatning, fordi kommunen uberettiget havde op hævet kontrakten angående anbringelsen af Barn . Det kom som en stor overraskelse for vidnet, at sagen kom. Han var uforstående overfor PF s erstatningskrav. E fra HR-afdelingen deltog på mødet, og det var E som førte ordet for kommunen. Det var vidnet, som tog beslutningerne og skrev under, men det skete efter råd fra E . Vidnet lænede sig op ad det, som E rådgav kommunen til at gøre. Han kunne ikke vurdere juraen i sagen. Det var primært PF ' advokat og E , som forhandlede. Der blev ikke talt om, hvorvidt PF var ansat i kommunen, eller om PF var selvstændig. Det var ikke vidnets opfattelse, at PF var ansat af kommunen. Sådan var og er det generelt med plejeforældre. Plejefamilier er ikke ansat af kommunen. Kommunen køber en ydelse hos plejefamilierne. Hverken han eller andre i kommunen havde et ledelsesansvar over for plejefamilierne, og derfor var de ikke ansatte. Der var indgået en kontrakt med familierne om den ydelse, som de skulle levere, og i forbindelse med kontrakten blev der forhandlet et vederlag. Hvis PF havde været ansat hos kommunen, havde han haft en instruktionsbeføjelse, og det havde han ikke over for PF . Han har ikke set eller godkendt det, som er tilføjet referatet med håndskrift. Han tænker, at det er påført efterfølgende. Han kan huske, at Barn s anbringelse var meget dyr.

B har forklaret, at hun er uddannet socialrådgiver. Hun arbejder i dag i K4 som socialrådgiver, og herudover er hun selvstændig og har en plejefamilieopgave. Hun var ansat i X Kommune fra 2009 fra 2012, hvor hun var social- og myndighedsrådgiver. "Myndighedsrådgiver" var i forhold til barnet i de sager, som hun havde med at gøre. Hun havde ansvaret

for, at børnene i hendes sager kom i trivsel. D var hendes leder. C var også leder i kommunen. D var leder for "forebyggelse", mens C sad med anbringelsessager. Der var to afdelinger, der blev lagt sammen. A var afdelingsleder for PPR og familieafdelingen. Han var ikke over det faglige. Han kom fra et job som viceskoleleder. Der var et hierarki på tre, og han var den øverste ansvarlige. Kommunen havde et visitationsudvalg. Han husker sagen med PF og Barn . Hele ledelsessystemet kendte sagen, da hun var meget aktiv i sagen. Barn s sag blev en rød sag. Kommunen fik en underretning på Barn , og de undersøgte sagen. De fik herefter Barn anbragt uden for hjemmet med det samme. Det var en akutsag, hvor de havde et døgn eller to til at få Barn anbragt. Der var ugentlige opfølgninger. Det var en stor opgave at få Barn stabiliseret. Det var F , der fandt og godkendte plejefamilier.

Foreholdt ekstrakten side 568-569, journalrapport, forklarede B , at hun ikke kan huske, om F var med i den indledende proces omkring Barn s anbringelse. Det var normalt praksis, at man holdt et opstartsmøde, hvor F , plejefamilien og vidnet deltog. Barn var beskrevet med en problematisk opvækst, hvor Barn havde været et gidsel i usundt ægteskab. Vidnet husker, at de var virkelig bekymret. Barn s far var psykisk- og fysisk voldelig. Barn s mor var selv socialrådgiver. Vidnet husker ikke detaljerne i sagen, men hun husker, at Barn s mor havde forladt familien, og at Barn manglede gode voksne omkring sig. Vidnet tænkte, at Barn s adfærd stemte overens med Barn s opvækst. Der var ikke mistanke om en diagnose eller om seksuelle krænkelse. Barn havde en seksualiserende adfærd. Barn var en flot pige, og hun forstod ikke grænser – især ikke over for mænd. Det var de opmærksomme på, og det snakkede de åbent om med plejefamilien. Vidnet husker ikke, om der blev lavet en handleplan. Dengang lavede man – som følge af arbejdspress – generelt ikke handleplaner i X Kommune . Vidnet tænker dog, at hun i Barn s sag lavede handleplaner. Vidnet håber, at hun lavede handleplaner i sine sager. Hun havde en skabelon, som hun kørte ud fra. Vidnet husker ikke konkret, at hun lavede en handleplan for Barn . I starten var der et ugentligt møde med plejefamilien. Vidnet var ikke inde over økonomi. Det var familieplejen, som lavede kontrakterne med plejefamilien. Vidnet var ude og købe eksternt supervision til PF . Det var almindeligvis F , som i X Kommune gav supervision til plejefamilierne. Det var en fælles vurdering, at der i Barn s sag var behov for noget ekstra. PF kendte en psykolog, som han var tryk ved, og PF blev bevilliget et forløb hos denne. Vidnet gav ikke plejefamilierne konkrete instrukser. Der var et samarbejde mellem vidnet og plejefamilierne, hvor begge parter faglighed kom i spil. De talte løbende sammen om, hvordan opgaven skulle løses. Hun anså plejefamilierne som samarbejdspartnere. Det var kommunen, som skulle bevillige ekstra aflast, kursus og lignende til plejefamilierne. Vidnet var løbende i kontakt med Hustru og PF . Det begyndte at gå godt med Barn . Frem til medio 2010 var der et godt samar-

bejde med PF . Barn var glad for at bo hos PF og Hustru, og Barn begyndte at komme i trivsel.

Foreholdt ekstrakten side 564, journalrapport, forklarede B , at hun husker, at Barn skulle beskyttes imod sin far. Der var et trusselsbillede mod Barn . Vidnet husker ikke, at PF har fortalt vidnet om trusler fra Barn s far mod PF . Vidnet husker, at Barn s far var psykopatisk og voldelig. Hun havde fokus på barnet. Hun har ikke hørt, at Barn far har fremsat trusler over for PF eller andre personer omkring Barn .

Foreholdt ekstrakten side 567, journalrapport af 28. maj 2009, sidste afsnit, forklarede B , at hun i dag ikke kan huske, hvem der aftalte vederlaget med PF og Hustru. Det eneste alternativ var at anbringe Barn på et opholdssted. Et opholdssted kostede sædvanligvis 80.000-90.000 kr. om måneden. Enkeltpersoners-projekter var også dyre. Derfor kunne de i Barn s sag forsvarer ekstra udgifter til supervision og aflastning. Hun talte mest med PF . PF og Hustru havde en arbejdsfordeling. Det var ikke kun PF , der løste opgaven. Hun kendte Hustru. Det var PF , der var "chefen".

Foreholdt ekstrakten side 563, journalrapport af 24. august 2010, forklarede B , at hun husker at F ringede til hende og fortalte, at Y Kommune påtænkte at fratage PF og Hustru deres godkendelse til at have plejebørn, fordi PF og Hustru skulle skilles. Hun fik kolde fødder. Hun kunne ikke se, at de kunne flytte Barn . Barn kunne ikke tåle en flytning. Den 1. september 2010 skrev hun den mail, som er på ekstrakten side 201 til F . Det var vidnets oplevelse, at Barn ikke kunne være i bedre hænder end hos PF . Hun havde løbende børnesamtaler med Barn i denne periode. Hun ringede til Y Kommune og prøvede at snakke med dem. Men Y Kommune ville ikke ændre deres beslutning om at tilbagekalde godkendelsen. Derefter lå sagen ved F og hendes ledelse. De havde sagen på øverste plan. Hvis Barn skulle flyttes, skulle Barn flyttes til noget ordentlig. De fandt en ledig plads på en intern institution. Flytningen af Barn gik ikke godt. Det var synd for Barn . Barn brød fuldstændig sammen. Vidnet var med, da PF kørte Barn hen på institutionen. Vidnet så, at Barn smadrede interiøret i bilen, da hun skulle sættes af. Flytningen af Barn var imod vidnets faglige vurderinger. Efterfølgende var vidnet jævnligt ude og besøge Barn på institutionen. Barn blev mere og mere psykotisk, og til sidst endte Barn på børnepsykiatrisk afdeling. Da Barn blev udskrevet, blev PF og Barn installeret i et sommerhus. Der var de måske i 14 dage. Hun tror, at PF og ledelsen besluttede, at PF kunne flytte hjem på sin bopæl med Barn . PF sendte hende rigtige mange forslag til, hvordan man kunne løse problemet med, at Y Kommune havde tilbagekaldt hans godkendelse til at have plejebørn. PF var meget opsat på at beholde opgaven med at være plejefamilie for Barn . Vidnet videresendte alle forslagene fra PF til sin ledelse. Det var

ikke hendes kompetence at lave kontrakter med plejefamilier. Det var F - , som lavede kontrakterne med plejefamilierne.

Foreholdt ekstrakten side 568, journalrapport af 26. marts 2009, forklarede B , at hun ikke kan huske, at hun har gennemgået en kontrakt med PF og Hustru. Såfremt hun har gennemgået en kontrakt med PF og Hustru - , har hun ikke brugt lang tid herpå. Det var F s kompetence at indgå kontrakter med plejefamilierne, og det var F s opgave at gennemgå kontrakterne med plejefamilierne.

Foreholdt ekstrakten side 213, mail af 3. november 2010, forklarede B - , at hun skrev mailen den dag, hvor Barn blev flyttet fra PF og hen på [REDACTED]. Hun ringede senere til PF og spurgte, om PF ville tage Barn tilbage. Hun husker ikke mailen af 10. november 2020 (ekstrakten side 216) fra PF . Hun husker ikke, at hun har været inde over vilkårene for en aftale. De omgik lovgivningen, fordi de tænkte, at det var til Barn s bedste. På et tidspunkt startede vidnet på en efteruddannelse, og fra da mistede vidnet lidt følingen med sagen. Der var andre kollegaer, som tog over. Efter at PF havde hentet Barn på psykiatrisk hospital, opholdt PF og Barn sig i en periode i et sommerhus. Derefter flyttede Barn hjem til PF igen. Vidnets erindring om denne periode er ikke ret tydelig.

Foreholdt ekstrakten side 258, forklarede B , at hun skrev de pågældende brev, efter at Barn var flyttet hjem til PF igen. Det var meget usædvanligt, at de bevilligede supervision hos en ekstern psykolog. Da Barn flyttede hjem til PF igen, var der ikke en godkendelse til anbringelsen.

Foreholdt ekstrakten side 250, forklarede B , at hun ikke husker, at hun har skrevet et brev med tilbagetrækning af opsigelsen af PF som plejefamilie. I foråret 2011 var vidnet på efteruddannelse, og der slap hun sagen lidt. Hun tænkte, at Barn var "gode hænder" hos PF .

Foreholdt ekstrakten side 199, forklarede B , at hun var "Cc" på mailen, som F den 19. november 2010 skrev til Y Kommune . Vidnet tænkte, at det var i "barnets tarv", at de gjorde, som de gjorde. Det var modigt gjort af F at skrive, som hun gjorde. Vidnet husker ikke andre sager, hvor de har gjort noget lignende. Barn s sag var noget særligt. Barn blev psykotisk, mens hun var på institutionen, og det var de nødt til at handle på.

Vidnet husker ikke, at PF har fortalt vidnet om episoder, hvor Barn kom ind om natten og trykkede PF på brystet, eller om at Barn under en kørsel pludseligt tog fat i rattet. Barn krævede en 1-1 indsats. Barn var en to-mands opgave. Vidnet husker ikke, at hun har givet PF afslag på aflastning. PF kunne godt have fået aflastning, men i så fald ville han været blevet trukket i sit veder-

lag. Det vidste PF godt. Vidnet kan ikke huske, at PF har spurgt hende om eller at hun har taget stilling til aflastning. Hun stoppede i november 2011 som socialrådgiver i X Kommune. Hun har ikke hørt om, hvordan sagen er endte. Hun er blev bedt om at kommentere på arbejdsskadesagen, og hun har fortalt, hvad hun kunne huske. Hun har ikke sagt, at hun ikke vil fortælle om sagen. Udgangspunktet er, at hun har tavshedspligt om barnet.

Det var billigere at have Barn hos PF end på et opholdssted. Et vederlag på "14" var meget højt forhold til, hvad almindelige plejefamilier fik. Vidnet synes dog ikke, at vederlaget var højt i forhold til den konkrete sag. Vederlaget matchede opgaven. Dengang havde vidnet 55 sager i sin portefølje, hvoraf 5 sager var anbringelser. Der var ingen af de andre sager, hvor vederlaget tilnærmelsesvist var oppe på 14. Barn var indtil, at hun blev anbragt, gået under radaren. Det er i hvert fald den erindring, som vidnet har. Der var et trusselbillede mod Barn fra Barns far. Vidnet hørte dog aldrig om konkrete trusler fra Barns far. Vidnet var ikke involveret i kontrakten med PF om plejeopgaven. Hun var inde over, at matchingen fortsat var ok, og kommunen stillede ressourcer til rådighed, som der var brug for. Hun anså plejefamilierne som samarbejdspartnere.

Foreholdt ekstrakten side 368-369, journalnotater af 24. januar 2011 og af 3. februar 2011, forklarede B, at hun i dag ikke kan huske, at hun lavede de pågældende bevillinger om ekstern supervision. Hun kan kun huske de første bevillinger. De endelige kompetence hertil lå ikke hos vidnet. Bevillingerne skulle godkendes af C og D i samarbejde med F.

Foreholdt ekstrakten side 467, mailkorrespondance med F den 21. januar 2011, forklarede B, at hun i dag kan ikke huske, at hun hørte om et møde, som D og C angiveligt havde med PF den 6. januar 2011. Vidnet deltog ikke i drøftelserne om en nedsættelse af PF's vederlag, hvis PF skulle have aflastning. Hun sendte den 16. maj 2011 et referat til PF fra mødet den 6. januar 2011 (ekstrakten side 271-272). Vidnet husker ikke, at hun læste referat igennem før, at hun sendte videre. Det var D eller C, som havde skrevet referatet. Vidnet har blot sendt referatet videre. Vidnet husker ikke, at der efterfølgende kom en reaktion fra PF. PF ringede ikke og kommenterede på referatet. Hun husker ikke, at PF spurgte om aflastning efter mødet den 6. januar 2011. Hun husker, at der generelt kom mange mails fra PF. Hun husker, at der løbende var tæt kontakt med PF. I foråret 2011 startede hun på en efteruddannelse, og som sagt trak hun sig da lidt fra sagen. Det der var alvorligt i Barns sag var, at Y Kommune havde trukket sin godkendelse tilbage. Der var behov for at få gene-
 tablet et retligt grundlag for, at Barn kunne bo hos PF.

C har forklaret, at hun har arbejdet i X Kommune i 29 år. Hun arbejder i dag som afdelingsleder i kommunen. Hun kender PF af navn. Hun har ikke mødt PF særlig ofte. I årene 2009-2012 var hun anbringelseskoordinator. Hun husker ikke Barn -sagen i detaljer. Hun var ikke chef for B . Socialrådgiverne i kommunen var opdelt i tre distriktscentre. Hun betjente alle tre centre. Hun havde på daværende tidspunkt ikke ledelsesansvar. Den faglige ledelse lå hos D . A var distriktsleder. Vidnet var ansat på tværs af hele organisationen. F for plejefamiliekonsulent, og F betjente lige som vidnet alle tre centre. Videt havde ingen ledelsesbeføjelser over for F . Vidnet har ikke godkendt noget omkring anbringelsen af Barn . Der var dengang en del interne møde vedrørende Barn , som var anbragt hos PF . Det var en sag, der var kendt på tværs af organisationen. Sagen skilte sig ud på grund af aflønningen. Det var en meget høj aflønning, som PF fik. Der var ikke andre plejefamilier som fik 14 vederlag, og ingen plejefamilier har fået det siden. Vidnet havde ikke noget med godkendelsen af aflønningen at gøre. Det var A , som sad med økonomiansvaret. Det var rådgiveren på sagen, som i den konkrete sag indstillede, hvor stor en aflønning, som plejefamilierne skulle have. Vidnet vil gætte på, at det var B , at der havde indstillet aflønning på 14 vederlag til PF . Vidnet ved ikke, hvor tæt A var på de konkrete sager.

Foreholdt ekstrakten side 254, mailkorrespondance med den 14. og 15. december 2010, forklarede C , at hun har skrevet mailen til F . Vidnet fungerede som vikar for D , når D var fraværende. I perioder af en sag kan man vælge at holde sin ledelse orienteret ved at sætte dem på "Cc" på de mails, som bliver skrevet i sagen. Vidnet har ikke været i daglig dialog med PF . Hun husker ikke detaljerne omkring Barn . Et socialpædagogisk opholdssted koster fra 50.000-60.000 kr. og op efter om måneden. Hun husker, at hun hørte, at PF var blevet skilt, og at Y Kommune havde trukket godkendelse, mens hun husker ikke detaljerne.

Foreholdt ekstrakten side 201, mail af 1. september 2010, forklarede C , at hun husker mailen. Hun havde ikke fingrene nede i sagen. De fleste møder om Barn blev holdt på [REDACTED] centeret, og dem deltog hun ikke i. Hun blev orienteret om flytningen af Barn . Hun kan ikke huske, hvem der besluttede at flytte Barn eller hvem der besluttede at flytte Barn tilbage.

Foreholdt ekstrakten side 497, mailkorrespondance den 12. og 15. november 2010, forklarede C , at hun ikke kan huske den pågældende mailkorrespondance. Rådgiver har formentlig konkret indstillet til en godkendelse af PF til opgaven. Det var familieplejen, som skulle træffe afgørelse om, hvorvidt Barn kunne komme tilbage til PF at bo. Når man trækker en godkendelse, vil der sædvanligvis være et rum for at flytte barnet væk fra plejefami-

lien. Det sker ikke ofte, at en godkendelse af en plejefamilie bliver trukket, men det sker. Hun husker ikke andre konkret sager, hvor en godkendelse af en plejefamilie pludselig er blevet trukket. De forsøger altid at have deres godkendelser i orden.

Foreholdt ekstrakten side 199, mail af 19. november 2010, forklarede C , at hun ikke deltog i beslutningen om, at Barn til trods for den manglende godkendelse skulle flytte tilbage til PF , og at X Kommune skulle tage det fulde ansvar. Hun husker ikke andre sager, hvor man har skrevet til anden kommune, at man tager det fulde ansvar for en anbringelse.

Foreholdt ekstrakten side 560, journalrapport, notat under den 15. november 2010, forklarede C , at hun ikke husker, at hun skulle have anmodet F om at kontakte Y Kommune for at bede om en accept af, at Barn var hos PF indtil videre.

Foreholdt ekstrakten side 562, journalrapport, notat under den 7. og 8. december 2010, forklarede C , at hun husker, at hun deltog i drøftelserne af et af de oplæg, som var kommet fra PF om at etablere et enkeltmandsprojekt. De gav ikke forhåndstilsagn om at benytte PF .

Plejefamilierne i X Kommune modtog løbende supervision. Det var et tilbud til alle familier. Det var F som stod for supervisionen. Man brugte ikke eksterne psykologer til supervisionen.

Hun husker ikke mødet den 6. januar 2011 med PF . Når der aflønningen var oppe på 14 vederlag, var det åbenbart, at udgifterne til aflastning skulle fragå vederlaget. Det blev i tale sat over for PF . Det var D , som sagde det, og det var hun meget tydelig omkring. Hun deltog i mødet som konsulent.

Foreholdt ekstrakten side 467, mail af 21. januar 2011, forklarede C , at hun skrev den pågældende mail til F . Vidnet ved ikke, hvorfor referatet fra mødet den 6. januar 2011 ikke blev sendt til PF . Det var B , som havde korrespondancen med PF , og det var B s opgave at sende mødereferatet til PF . Det er ikke normalt først at sende et referat 4 måneder senere (ekstrakten side 271). Det burde være sendt tidligere. Hun ved ikke, om PF rykkede for et referat. Hun husker ikke, om hun modtog den mail, som PF skrev til B den 9. marts 2011 (ekstrakten side 261). Hun går ud fra, at referatet fra mødet den 6. januar 2011 (ekstrakten side 272) blev skrevet umiddelbart efter mødet den 6. januar 2011. Vidnet lavede ikke referatet. Det var D , som lavede referatet. Hun husker, at de drøftede aflastning, og at de var tydelige omkring, at det skulle indeholdes i det vederlag, som PF fik. Det blev sagt til PF .

Foreholdt ekstrakten side 305-306, mailkorrespondance 21. februar til den 28. februar 2012, forklarede C , at hun kun blev inddraget, hvis der var konkrete spørgsmål. Hun husker ikke, at hun drøftede problemstillingerne som fremgår af mailkorrespondancen med G . Sagen skilte sig ud, fordi det var meget dyr anbringelse, og fordi der var en problemstilling om manglende godkendes. Hun husker ikke, at PF har haft ringet til hende om sagen. Hun kan ikke forestille sig, at PF har lagt beskeder på hendes telefonsvarer, som ikke har ringet tilbage på. Vidnet kan ikke huske, om PF var svært at få fat i.

Foreholdt ekstrakten side 550-551, journalrapport, notat under den 5. marts 2012, forklarede C , at hun ikke husker, at hun i foråret 2012 hørte om en underretning. Hun havde ikke adgang til F s journal. X Kommune havde kontraktansatte plejefamilier. Hun er ikke bekendt med, hvordan lønnen til plejefamilierne blev udbetalt.

D har forklaret, at hun i dag arbejder som leder af familierådgivningen i K5 . Fra 2007 til 2018 arbejdede hun i X Kommune , hvor hun var teamleder på Børn og familiecenter [REDACTED]. Hun var faglige leder for socialrådgiverne på centeret. Det var børnesager, som de sad med. C arbejde i en stilling, som var sideordnet med vidnets stilling. C arbejde på tværs af organisationen, og C tilknyttet flere forskellige familiecentre. Vidnet havde bevillingskompetence til mindre ting. Større bevillinger skulle forelægges visitationsudvalget. A var vidnets leder, og han sad i visitationsudvalget. F var familieplejekonsulent, og hun havde ansvaret for at finde egnet plejefamilier.

Vidnet husker PF . Vidnet havde ikke en direkte rolle i forhold til PF , men hun husker ham fra et møde. Hun husker ikke konkrete mails, som hun fik tilsendt, eller som hun var "Cc" på. Hun husker ikke sagen om Barn i detaljer. Hun husker, at Barn s sag var speciel, fordi den var vanskelig håndterbar. Barn var en udfordret pige. Det var en dyr anbringelse, men vidnet husker ikke niveauet. Hvis noget bliver dyrere end planlagt, skal det forelægges for visitationsudvalget igen. Spørgsmål om hvorvidt der skulle bevilliges aflastning, barnepige og supervision blev typisk forelagt for vidnet af rådgiver, hvorefter rådgiver sammen med vidnet besluttede, om det kunne bevilliges. Dyrere tiltag skulle altid forelægges visitationsudvalget. PF fik en aflønning på 14 vederlag. Det var en meget usædvanlig aflønning. Hun husker ikke andre sager, hvor vederlaget var så højt. Der var drøftelser omkring den manglende godkendelse af PF som plejefamilie. Drøftelserne handlede om, hvorvidt PF konkret kunne godkendes, så anbringelsen af Barn hos ham var lovlig.

Foreholdt ekstrakten side 201, mail af 1. september 2010, forklarede D - , at hun ikke kan huske mailen. Så vidt hun husker, var hun ikke inde i sagen på daværende tidspunkt. Hun husker ikke, at de talte talt med PF om, at han skulle etablere et opholdssted.

Foreholdt ekstrakten side 365, journalnotat 13. august 2010, forklarede D , at hun ikke kan huske, at hun i august 2010 drøftede sagen med B . Vidnet husker ikke, at hun konkret var involveret i beslutningen om, at man skulle flytte Barn fra PF . Hun husker ikke andre sager, hvor man har ladet et barn blive hos boende en plejefamilie, som havde mistet sin godkendelse som plejefamilie. Hun husker ikke i dag at Barn først blev fjernet fra PF og derefter kom tilbage til PF at bo igen. Antallet af vederlag blev vurderet i forbindelse med anbringelsen. Det var det administrative personale, som skrev kontrakterne med plejefamilierne. Kontrakterne skal skrives under. Hun husker en diskussion om, hvorvidt PF kunne etablere et opholdssted. Det blev diskuteret. PF var meget opsat på at beholde opgaven med at have Barn i pleje, og han kom med mange forskellige forslag til, hvordan problemet med den manglende godkendelse kunne løses. Det var ikke sædvanligt, at plejefamilier kom med oplæg, som dem, som fremgår på ekstrakten side 489ff og side 493ff. PF var meget aktiv, og han ville på daværende tidspunkt gerne etablere et opholdssted. Det var normalt kommune, der udarbejdede og fremsendte en plejekontrakt. Det var helt usædvanligt, at det var plejefamilien, som lavede et udkast til en aftale.

Vidnet husker i dag ikke mødet den 6. januar 2011 med PF i detaljer. Hun har skrevet det referat fra mødet, som er på ekstrakten side 272. Som sagt var en aflønning på 14 vederlag meget højt. Det var derfor forudsat, at omkostninger til aflastning skulle modregnes i vederlaget. Det blev sagt tydeligt til PF på mødet, at omkostninger til aflastning og barnepige skulle modregnes i vederlaget. Så vidt vidnet husker, har vidnet ikke siden mødet den 6. januar 2011, hørt at PF havde et ønske om aflastning eller barnepige. Det normale vederlag for en fuldtidsplejefamilie er 7. Et vederlag på 14 er dette dobbelte af vederlaget for fuld tid. Derfor er det helt naturligt, at man bliver sat ned i vederlag, hvis dele af plejeopgaven skal overgå til en aflastningsfamilie. Vidnet husker ikke, at hun fra PF har modtaget forslag til konkrete personer, som kunne tage Barn i aflastning. Det er kommunes opgave at finde og godkende en aflastningsfamilie. Hvis der er tale om en barnepige, som blot skal passe barnet i kortere tidsrum uden overnatning, kan plejefamilien selv antage og aflønne en barnepige. Det er dog forudsat, at den pågældende har en ren børneattest.

Foreholdt ekstrakten side 199, mail af 19. november 2010, forklarede D - , at hun kan huske, at hun modtog den pågældende mail. Hun husker ikke, at hun var involveret i drøftelserne af, at X Kommune over for Y Kommune skulle tage det fulde ansvar for anbringelsen.

Foreholdt ekstrakten side 420-421, mailkorrespondance den 15.-19 juni 2012, forklarede D , at hun skrev mailen på ekstrakten side 421. Hun havde en oplevelse af, at Barn blev Barn ud. Det var meget usædvanligt, at et plejeforhold stoppede så brat. Frem tid den 15. juni 2012 havde vidnet haft den oplevelse, at PF gerne ville varetage plejeopgaven vedrørende Barn , og at PF ligefrem havde arbejdet aktivt på at beholde opgaven. Hun husker ikke, at hun har haft mails eller andre henvendelser fra PF liggende, som hun ikke har besvaret. Da PF smed Barn ud, var der et akut behov for at finde et nyt sted til Barn , hvor hun kunne bo. Barn blev anbragt på [REDACTED]. [REDACTED] er en døgninstitution under Region Midtjylland. Vidnet kan ikke svare på, hvornår Barn kom ud af X Kommunes system. Hun har skrevet brevet på ekstrakten side 347 til PF ' advokat. Barn oplyste, at PF havde taget hendes nøgle til huset, da PF satte hende af ved toget. PF og Barn havde to forskellige opfattelser af forløbet den 15. juni 2012. Vidnet deltog i et forligsmøde med PF og PF ' advokat den 25. oktober 2012. Hun husker ikke det præcise indhold på mødet. Vidnet har skrevet det notat, som er på ekstrakten side 532. Drøftelserne gik mest på, om PF havde smidt Barn ud eller ej. Hvis PF ikke havde smidt Barn ud, var det blot en ophævelse af kontrakten fra kommunens side. Hun vil under normale omstændigheder blive orienteret om alvorlige hændelse hos plejefamilier. Hun erindrer ikke, at hun har fået oplysninger om en episode fra 2011, hvor Barn kastede sig over PF . Hun erindrer ikke, at hun har fået oplysninger om, at Barn s far havde truet PF . Hun erindrer ikke, at hun har modtaget oplysninger om en episode, hvor Barn greb fat i rattet under en kørsel. Sådanne episoder er usædvanlige, og hun tænker, at hun ville kunne huske det, hvis hun havde hørt om episoder af denne karakter. Det var hendes indtryk, at PF gerne ville beholde opgaven med at have Barn i pleje, og at det var sådan helt frem til den 15. juni 2012.

E har forklaret, at han i dag er pensionist. Han arbejdede i X Kommune fra 2007 til 2021, hvor han arbejdede i kommunes afdeling for Personale og HR. Han har arbejdet med HR i 35 år. Han kom først ind i sagen, da hændelsen den 15. juni 2012 var sket. De fik en henvendelse fra familieafdelingen, hvori de fik oplyst, at PF havde smidt Barn ud. Han har rådgivet afdelingen omkring ophævelsen af PF ' kontraktforhold.

Han deltog i et forligsmøde med PF den 25. oktober 2012. Det var A og vidnet som forhandlede for X Kommune . Det var en langstrakt proces. Vidnet skrev den trykte forligstekst på det forlig, som er på ekstrakten side 533. Hovedtemaet på forligsmødet var, hvorvidt kommunen med rette havde ophævet kontrakten. De diskuterede ikke, hvorvidt PF var ansat af kommune eller ej. De blev præsenteret for en stævning. Han vurderede, at der var en procesrisiko, hvis sagen skulle i retten. Handlingen, hvor PF satte Barn af på en togstation og inddrog hendes nøgle, og hvorefter det i

mange timer ikke var mulig for kommunens medarbejdere at komme i kontakt med PF, vurderede vidnet som grov misligholdelse af kontrakten. Der var problemerne i kontraktgrundlaget, og det gjorde, at vidnet rådgav til A - til at indgå et forlig. De drøftede ikke, hvorvidt PF havde været ansat af kommunen. Det var slet ikke et tema på mødet. Det var advokat X, som insisterede på, at få formuleringerne "Godtgørelse for uberettiget bortvisning, tvivl om gyldigt ansættelsesbevis" skrevet ind i forligsteksten (ekstrakten side 533). Der manglede ikke et ansættelsesbevis, for PF var ikke ansat af kommunen. Der skulle have stået "gyldig kontrakt". De sidste afsnit i forligsaftalen var dikteret af advokat X. Det var et spørgsmål om penge og ord. Det var en betingelse fra advokaten, at der kom til at stå, som der gjorde. De var oppe i beløbsstørrelse, hvor de normalt ikke indgår forlig på. Forligsbeløbet svarer til et chefløniveau. Det var ikke vidnets opfattelse, at PF var ansat. Plejefamilier er på kontrakt, og de arbejder som selvstændig virkende tredjemænd. Han lod ordene "gyldigt ansættelsesbevis" og "godtgørelse" stå ud for deisen: "Du får ret, jeg får fred". De var sædvanligvis 3 måneders opsigelse til den første i kommunens plejekontakter. På forligsmødet diskuterede de meget, om det var rimeligt at ophæve kontrakten med øjeblikkeligt varsel. Der var ikke godtgørelsesklausul i selv plejekontrakten, men der skulle betales et beløb ud over plejevederlaget for at få lukket sagen. Vidnet fandt inspiration i funktionærloven. Det var ikke vidnets opfattelse, at funktionærloven fandt anvendelse i den konkrete sag. De havde ikke overvejelser om at søge rådgivning hos en ekstern advokat. A havde kompetence til at antage en ekstern advokat, men A valgte at trække på vidnet.

Det er advokat X, som har skrevet det, som står på forliget med håndskrift (ekstrakten side 533). Teksten med håndskrift var skrevet på, da advokat X sendte forliget retur. På daværende tidspunkt havde A - skrevet under. Vidnet gik ud fra, at advokaten havde skrevet teksten på, fordi advokat ville indlede en arbejdsskade sag ved Arbejdsskadestyrelsen. PF var ikke ansat, og vidnet vurderede derfor, at det "ikke havde gang på jorden" at fremsætte et krav mod kommunen i den henseende. PF udførte en opgave i henhold til en kontrakt, og PF blev honoreret i henhold til sociallovgivningen. En plejefamilie er ikke ansat hos kommunen, og de er ikke omfattet af en overenskomst. I kontrakten burde der have stået "godtgørelse for ophævelse af kontrakten" og "tvivl om mangelfuld kontrakt". Der var ikke løn, som PF modtog. PF deltog kun i noget af mødet. Plejefamilier bliver honoreret via kommunens lønsystem, selvom de arbejder på en kontrakt som selvstændige. Det foregår på den måde af skattemæssige hensyn. Hvis man brugte kommunens bogholderisystemet til at betale plejefamilierne, ville der skulle betales b-skat af vederlagene.

F har forklaret, at hun i dag er pensionist. Hun er uddannet socialrådgiver. Hun arbejdede i X Kommune fra 2002 til 2014. Fra 2014 og indtil,

at hun i 2021 gik på pension, arbejdede hun ved Socialtilsyn [redacted] I X Kommune. [redacted] var hun familieplejekonsulent. Hun refererede til [redacted]. Hun husker [redacted] B [redacted], som var socialrådgiver på Børn og familiecenter [redacted]. [redacted] A [redacted] var leder på Børn og familiecenter [redacted], og han var den daglige leder for både B [redacted] og D [redacted]. Han var ikke leder for C [redacted], som arbejdede på tværs af organisationen. Vidnet havde ikke noget med A [redacted] at gøre. Vidnet traf ikke de økonomiske beslutninger. De lå hos rådgiver og rådgivers leder. Økonomiske beslutninger af en vis størrelse skulle forelægges og godkendes i visitationsudvalget. Visitionsudvalget bestod af 5-6 familieplejekonsulenter, og når udvalget holdt møder, kom rådgiverne på skift ind til udvalget og forlagde deres sag. Vidnet var med på disse møder. De havde fået materialet fra rådgiver på forhånd. Vidnet skulle finde og godkende de plejefamilier, som kommunen antog. Hvis familierne boede i en anden kommune, skulle familierne også godkendes i bopælskommunen. Hun havde ansvaret for ca. 70 plejefamilier. Hun besøgte familierne mindst 3 gange om året – og typisk besøgte hun familierne oftere. Hun kom således løbende hos sine plejefamilier. Hun kunne blive involveret i at finde et aflastningssted til et anbragt barn. Kompetencen til at bestemme, om der var behov for aflastning, lå hos rådgiver og denne ledelse. Der var rådgiver, som i forbindelse med anbringelsen, skrev kontrakten med plejefamilien.

Vidnet kan huske PF [redacted], og at de anbragte Barn [redacted] hos Hustru og PF [redacted]. Barn [redacted] s sag var svær. Barn [redacted] havde mange problematikker. Hun havde et fint samarbejde med PF [redacted]. Vidnet har skrevet brevet på ekstrakten side 111, og hun har været med til at lave socialrapporten på ekstrakten side 116-121. Vidnet vurderede ud fra familiernes erfaring og viden, hvorvidt familierne kunne håndtere et vanskeligt barn. Vidnet har skrevet den konklusion, som fremgår på ekstrakten side 120-120. Hun vurderede dengang, at Hustru og PF [redacted] kunne håndteret et barn medvanskeligheder, som krævede pædagogisk indsigt.

Foreholdt ekstrakten side 568-69, journalnotat fra den 24. februar 2009, forklarede F [redacted], at hun ikke husker mødet den 9. februar 2009, eller den kontakt som hun havde med PF [redacted] og Hustru forud for mødet og efter mødet. Da de anbragte Barn [redacted], forventede de, at der var mindst en voksen i familien hjemme på fuldtid til at tage sig af opgaven.

Foreholdt ekstrakten side 567, journalnotat fra den 28. maj 2009, forklarede F [redacted], at 14 vederlag var meget højt vederlag. Det var en pige, som krævede mere end en voksen. Både Hustru og PF [redacted] skulle være på opgave. Hustru og PF [redacted] skulle i hvert fald have mulighed for at aflaste hinanden på opgaven. Når man giver 14 vederlag, er det fordi alternativet er en anbringelse på et opholdssted. Det var B [redacted], som indstillede det pågældende vederlag. Det var ikke almindeligt, at man betalte et så højt vederlag. Vidnet husker ikke andre

sager, hvor man har betalt en plejefamilie et vederlag i denne størrelse. Hun snakkede med både PF og Hustru, når hun var på tilsyns besøg.

Foreholdt ekstrakten side 201, mail af 1. september 2010, forklarede F , at hun husker, at hun hørte, at Hustru og PF var flyttet fra hinanden. Hun husker ikke konkret, at hun modtog den pågældende mail. Hun husker, at hun havde forskellige overvejelser omkring Barn , som blandt andet gik på at finde en anden familie. Situationen var presset. Hun var i tvivl om, hvorvidt PF kunne håndtere opgaven alene. Barn var en svær pige, og plejefamiliens situation var presset. PF var dog meget opsat på at fortsætte med opgaven. I oktober 2010 modtog hun brevet på ekstrakten side 195 fra Y Kommune . Hun havde et godt samarbejde med Y Kommune , og hun mente, at de skulle tage det meget alvorligt, når bopælskommunen skrev, som de gjorde i brevet (ekstrakten side 195), og når bopælskommunen trak sin godkendelse. De havde mange og lange drøftelser om, hvorvidt de kunne flytte Barn eller om de skulle lade hende blive. Hun lavede journalnotet, som ses nederst på ekstrakten side 557. Det var et resume. Det var ikke usædvanligt, at hun skrev sin journal på denne måde. Både B og PF talte for, at de skulle finde en løsning, så Barn kunne blive boende hos PF . PF snakkede om, at han kunne lave et opholdssted, så man på den måde kunne lovliggøre, at Barn fortsat var anbragt hos ham. PF afleverede en del papirer med sine planer, og han kom med flere forskellige forslag. De var ikke vidnets bord at tage stilling til de forskellige planer, som PF fremkom med.

Foreholdt ekstrakten side 199, mail af 19. november 2010, forklarede F , at hun skrev den pågældende mail til Y Kommune . Forinden havde hun haft en dialog med Y Kommune , som afviste på ny at godkende PF som familieplejer. X Kommune havde ikke tidligere haft anbragte børn anbragt børn ved plejefamilier, som ikke var godkendt af den kommune, som familierne boede i. Men sagen med Barn var særlig. Hun lavede et skærpet tilsyn med anbringelse af Barn hos PF , således at både rådgiver og hun havde hyppig kontakt til PF og Barn . PF havde en person, som han selv brugte til supervision. Sædvanligvis gav vidnet supervision til plejefamilierne, men hun tillod i særlige tilfælde, at plejefamilierne fik supervision fra eksterne i begrænsede perioder. Derfor tillod hun, at PF fik i en periode supervision af en ekstern psykolog. Det var rådgiver som indgik plejekontrakten med plejefamilierne. Kontrakten var en standard kontrakt.

Hun havde den korrespondance som ses på ekstrakten side 501 med B om PF ' planer. Der var mange bolde i luften og mange mennesker involveret. Hun skrev den mail som ses på ekstrakten 482. Ledelsen var nødt til at forholde sig til, at der manglede en godkendelse af Barn s anbringelse hos PF . Hun modtog i november 2010 fra PF mailen på ekstrakten side 232, hvori der var vedhæftet et opholdssted. Det var et blandt flere forslag, som PF

i denne periode kom med til atabling af opholdssted og enkelpersonsprojekter. Så vidt hun husker kom den formelle godkendelse først på plads i maj 2011.

Foreholdt ekstrakten side 551-552, journalnotat af 1. marts 2012, forklarede F , at det var rådgiver og rådgivers ledelse, som skulle bevillige aflastning. PF fik en meget høj løn, og derfor skulle han selv afholde udgiften til aflastning. PF måtte gerne selv ansætte en "barnepige", men hvis det anbragte barn skulle et andet sted hen, skulle det godkendes af kommunen. Hvis X Kommune skulle betale for en aflastningsfamilie, ville de få konsekvenser for PF ' løn, og det vidste PF . Vidnet vurderede, at det var relevant for PF at få aflastning.

Foreholdt ekstrakten side 550-551, journalnotat af 5. marts 2012, forklarede F , at hun husker, at kommune modtog en underretning. G og hun tog den 5. marts 2012 ud til PF og gennemgik underretningen med ham. På dette møde blev behovet for aflastning drøftet. frem og tilbage.

Vidnet har ikke hørt om en episode, hvor Barn under en kørsel greb fat i rattet. Barn s familie var svær at samarbejde med, men vidnet har aldrig hørt om, at Barn s far har fremsat trusler over for PF . Barn krævede 1-1. Vidnet kan ikke svare på, hvad der skulle ske, når Barn fyldte 18 år.

Foreholdt ekstrakten side 547-548, journalnotat af 1. august 2012, forklarede F , at hun plejede at afslutte et samarbejde med en plejefamilie med et besøg. Barn s anbringelse hos PF blev dog afsluttet på en meget atypisk måde. Hun skrev derfor blot mailen, som ses på ekstrakten side 418, til PF . Set i bagspejlet, skulle Barn ikke have været anbragt i en småbørnsfamilie, og under alle omstændigheder skulle man have flytte Barn , da Hustru og PF blev skilt.

Foreholdt ekstrakten side 548-549, journalnotat af 5. marts 2012, forklarede F , at hun skrev referatet efter mødet den 5. marts 2012. Det var efter mødet deres vurdering, at der ikke var et akut behov for ta at flytte Barn . PF fik et vederlag, som var meget højt. Vederlaget svarede til to fuldtidsbeskæftiget personer. Det ville utvivlsomt være et problem for PF , hvis han mistede sin indtægt.

Foreholdt ekstrakten side 428-433, mailkorrespondance fra 22. marts 2012 til den 9. maj 2012, forklarede F , at hun ikke husker de pågældende mail. Det var ikke nyt, at PF talte om at starte et opholdssted. Det lyder sandsynlig, at de har snakket om aflastning. Hun var ikke involveret i ophævelsen af PF ' kontrakt.

G har forklaret, at hun fortiden er sygemeldt, og at hun er i virksomhedspraktik. Hun er uddannet socialrådgiver. Hun var først ansat i X Kommune i et vikariat på 4 måneder, og senere var hun fra november 2011 til 2013 ansat i en fast stilling som socialrådgiver. Hun overtog B's stilling. Hun kender PF. Fra november 2022 varetog hun sagen omkring Barn. Hun havde møder PF og Barn. Hun var dengang nyuddannet, og der skete på daværende tidspunkt også en omstrukturering i kommunen. B stoppede i sin stilling med øjeblikkeligt varsel. Det var der ikke noget usædvanligt i. Hvis man havde vist, at der skulle en ny rådgiver på Barn's sag, havde man nok forberedt en overlevering. A var centerleder, og A og vidnet havde kontor på samme gang. A var vidnets øverste overordnet. D var vidnets teamleder. C var anbringelseskonsulent. Hvis der skulle tages økonomiske beslutninger, lå kompetencen over vidnets niveau. Hun tror, at kompetencen til at tage økonomiske beslutninger lå hos D og C.

Foreholdt ekstrakten side 289, mail af 17. november 2022, forklarede G, at hun modtog den pågældende mail fra PF kort efter, at hun den 1. november 2011 var tiltrådt sin nye stilling. Barn havde mange udfordringer, og Barn var ikke i trivsel. Det gik hurtigt op for vidnet, at sagen var speciel på grund af kommunikationen og samarbejdet med PF, som "skurede". Der var forskellige interesser. Vidnets interesse kredsede om Barn's behov. Hos PF var der andre ting i spil såsom løn og ansættelsesvilkår. PF havde flere perspektiver, og det var vanskeligt for ham at holde tingene adskilt. Barn var en pige i mistrivsel. Hun overvejede, om Barn skulle flyttes fra PF. Det gjorde hun flere gange. Det talte hun med PF og D om. Hun tror, at det var spørgsmål om sagspres, at hun ikke fik taget hånd om på et tidligere tidspunkt. PF var meget insisterende i, at det bedste for Barn var at bo hos ham. Vidnet husker ikke, om hun skrev noget om sine overvejelser om at flytte Barn i journalerne. Der gik et stykke tid før, at hun begyndte at få overvejelserne. Der var flere møder om Barn, som drejede sig om Barn og samarbejdet i plejeforholdet. Hun har flere gange talt med PF om, hvad der var planen for Barn. Hun husker ikke særlige ting, som de talte. Hun husker ikke, hvilke aftaler der var omkring Barn's samvær med Barn's biologiske familie. Hun tror, at hun dengang havde 35-40 børnesager i sin portefølje. Hun husker ikke, om der var en handleplan for Barn, da hun startede. Hun overtog en del sager, hvor der ikke var lavet handleplaner. Hun håber, at hun lavede en handleplan for Barn. En handleplan bliver lavet i samarbejde med plejefamilien og med den biologiske familie. Hun tror måske, at det krævede samtykke at udlevere handleplanen til plejefamilien.

Foreholdt ekstrakten side 546, bilag 2, Oversigt over familierådgivers tilsyn ..., forklarede G, at det kan godt passe, at hun har haft de fysiske samtaler, som fra den 1. november 2011 er beskrevet i bilag. Hun havde derud-

over mange telefonsamtaler med Barn . Barn var en følsom pige. Samtalerne kunne vare mellem 5 og 45 minutter. Barn var ofte utilfreds med at være hos PF . Barn var generelt utilfreds med livet. Barn svingede meget. Vidnet var meget i tvivl, hvorvidt PF magtede plejeopgaven. Vidnet husker, at F og hun var ude hos PF i foråret 2012, hvor de holdt et møde om Barn . Vidnet erindrer, at PF på den ene side og F og vidnet på den anden side havde meget forskellige dagsordner.

Foreholdt ekstrakten side 371, journalnotat, forklarede G , at det vist er rigtig, at mødet den 5. marts 2012 blev afholdt, fordi kommunen havde modtaget en underretning. Hun husker ikke, hvad underretningen drejede sig om, eller hvor den kom fra. Hun husker mødet hos PF den 5. marts 2012. Hun har dog i dag svært ved at skille de forskellige møder med PF ad. PF "flak-kede" rundt. PF var meget talende og meget flyvsk. PF virkede manisk. PF var uklar i sine udmeldinger. PF var altid meget talende. PF bad om at få aflastning. Spørgsmålet om aflastning har PF bragt op flere gange. Vidnet kunne ikke bevillige aflastning. Hun tror, at hun sagde til PF , at han skulle tale med F om aflastning. PF var meget skiftende i sit fokus. PF nævnte også noget om psykologisk supervision. PF fik på et tidspunkt noget eksternt psykolog supervision, som kommunen betalte.

Foreholdt ekstrakten side 298-299, mailkorrespondance fra januar 2012, forklarede G , at der var meget travlt i kommunen på daværende tidspunkt. Hun havde også selv meget travlt i denne periode. Det var ikke svært at få fat i A .

Foreholdt ekstrakten side 286-287, mailkorrespondance fra november-december 2011, forklarede G , at det er forskelligt fra sag til sag, om man sender lægelige oplysninger på et plejebarn til plejefamilien. Det handler også om samtykke. Det er en konkret vurdering fra sag til sag. Hun tror, at hun fik at vide hvilke diagnoser, som Barn havde. Hun kan i dag ikke huske, hvilke diagnoser, som Barn havde.

Foreholdt ekstrakten side 309, autosvar fra 13. februar 2012, forklarede G , at hun nogle gange var fraværende på grund af kursus eller ferie. Hun var ikke meget væk. Det var ikke ofte, at hun var på kursus. Hun husker ikke, hvor ofte hun i 2012 var fraværende.

Foreholdt ekstrakten side 450, mail af 30. januar 2012, forklarede G , at hun ikke havde kompetence til at beslutte, om kommunen kunne bevillige, at PF tog på konference. Det undrede hende, at hun blev spurgt herom. Hun har nok sendt mailen videre til D . Det var ikke sædvanligt, at kommunen bevilligede konferenceophold til plejeforældre.

Foreholdt ekstrakten side 438, mail af 12. marts 2012, forklarede G - , at mailen blev skrevet efter mødet hos PF den 5. marts 2012. Barn blev dårligere og dårligere. Vidnet skulle have både D og C på banen, og det var på daværende tidspunkt ikke lykkedes vidnet at finde et tidspunkt, hvor de alle tre kunne tale sammen. Vidnet havde fået at vide, at PF selv skulle betale for aflastning – eller trækkes i vederlag, hvis Barn skulle i aflastning. Det var PF bestemt ikke enig i. PF ville gerne drøfte det med hende. Hun havde ikke kompetence til at ændre på den beslutning, som forvaltningen havde truffet herom. Det var ligesom, at PF mistede interessen for at få aflastning til Barn , da han fandt ud af, at det ville betyde, at han ville blive trukket i vederlag.

Foreholdt ekstrakten side 322, mail af 16. marts 2012, forklarede G - , at mailen var en venlig påmindelse til PF om, at han skulle blive på skolen sammen med Barn . Vidnet husker ikke, hvilket konkret aftaler, som hun havde lavet med PF herom. Hun husker ikke, om hun løbende holdt øje med, om PF gjorde det, som de havde aftalt. Vidnet husker ikke, at PF har fortalt vidnet om, at Barn havde overfaldt ham, at Barn havde taget fat i rattet under kørsel, eller at Barn s far havde truet PF . Hun husker ikke, om hun talte med PF om, hvad der skulle ske, når Barn fyldte 18 år. Da PF i juni 2012 smed Barn ud og sygemeldte sig, kørte vidnet Barn ud på [REDACTED]. Hun husker, at Barn ringede grædende og sagde, at PF havde Barn hende ud. Vidnet husker ikke præcis hvornår, at hun talte med Barn den pågældende dag. Hun undersøgte, hvor de var plads til Barn , og det var der på [REDACTED]. Hun husker ikke, hvor længe Barn var på [REDACTED]. Hun kan ikke svare på, om Barn blev på [REDACTED] efter, at Barn fyldte 18 år. Man kan være i efterværn til man fylder 23 år. Der var ikke i forvaltningen nogen overvejelser om, at Barn skulle i efterværn hos PF . I første halvår 2012 arbejdede hun – og resten af forvaltningen – på, at Barn ”skulle noget andet”.

Foreholdt ekstrakten side 307, mailkorrespondance den 13. februar 2012, forklarede G , at det ofte var svært at få kontakt til C . Der var ofte kø.

Foreholdt ekstrakten side 533, referat fra møde den 24. oktober 2012, forklarede G , at hun deltog i mødet. Hun husker, at det var svært for hende at være i. Mødet handlede kun om penge - ikke om omsorg. Der var ulige fordeling af kompetencer på mødet. PF kom med sin advokat, og på mødet kørte advokaten A og E fuldstændig over. Repræsentanterne fra kommune havde slet ikke de rette kompetencer til at håndtere sagen. Det var selvfølgelig vidnets egen subjektive vurdering af forløbet på mødet. PF var følmæssig påvirket af situationen. Hun synes altid, at der er svært at gøre nok i anbringelsessager. Man kan altid gøre noget mere. Sagen med Barn

er en af de sager, som hun husker. Hun husker primært sagen som følge af de udfordringer, som var i samarbejdet med PF .

PF var altid optaget af at fortælle, hvor dygtig han var. Han var mindre optaget af at tale om Barn s behov. Økonomien var en meget stor del af agendaen for PF . Vederlag 14 er et meget højt vederlag. Vidnet husker ikke andre sager, hvor der blev givet vederlag 14. Det undrede hende, at vederlaget fra starten var sat så højt, som det var. Hun havde mange telefonsamtaler med PF . PF var god til at tage kontakt, og hun kontaktede også PF ret ofte. Efter mødet den 5. marts 2012 ringede hun til PF og italesatte, at Barn skulle noget andet. Det var PF bestemt ikke enig i. Herefter blev det sværere at få kontakt til PF . Hun er sikker på, at hun efter mødet den 5. marts 2012 sagde på til PF i telefonen, at Barn skulle noget andet. Historikken viste, at det var vigtigt, at PF "spillede med", for at en flytning af Barn skulle lykkedes. I 2012 var vidnets socialfaglige vurdering, at Barn skulle noget andet. Vidnet blev helt sikker i sin sag efter mødet den 5. marts 2012. Det bedste for Barn var, at en flytning foregik stille og roligt. Hun havde forskellige overvejelser om, hvad Barn skulle videre til. Det var meget afgørende for Barn s trivsel og indstilling til en flytning, at PF spillede med. Barn svingede meget. Der var et tæt forhold mellem PF og Barn . Barn kunne godt give udtryk for at høre til hos PF - og få minutter senere give udtryk for, at PF var en skiderik. Der var ikke en konkret plan for at flytte Barn , og der var ikke fundet et nyt anbringelsessted. Vidnet tænker, at dette navnlig skyldtes, at PF var meget svær at få i tale herom. I 2012 lå Barn s sag i kommunens børne- og ungeforvaltning. Barn overgik ikke til handicapforvaltningen. Det var realistisk, at Barn skulle i efterværn. Et efterværn skulle under ingen omstændigheder være hos PF . I 2012 var der i forvaltningen en bred enighed om, at Barn s anbringelse hos PF ophører, og at kommunens samarbejde med PF skulle afsluttes.

Foreholdt ekstrakten side 371, journalnotat, forklarede G , at hun ikke tror, at hun tidligere har set journalnotat. Det er F , som har skrevet notatet, og så vidt vidnet husker, indgik det ikke i Barn s journal. Det pågældende journalnotat havde noget at gøre med PF . Vidnets erindring fra mødet den 5. marts 2012 er, at enigheden på mødet var mindre end det, som er beskrevet i notat. På mødet havde PF sine egne dagsordner. Vidnets rolle var at passe på Barn . PF havde andre interesser, som handlede om noget andet end Barn s behov. PF sagde, at han var presset. Hun husker ikke, hvad PF var presset over. PF var specifikt godkendt. PF ville have en generel godkendelse. PF sagde på mødet, at han ville lave et opholdssted for unge. Det talte PF meget om. De talte om aflastning. På mødet den 5. marts 2012 sagde de til PF (ekstrakten side 382), at PF selv skulle betale for aflastning. Det var besluttet, og denne beslutning kunne ikke ændres. Hvis Barn skulle i aflastning, skulle PF sættes ned i vederlag. Det var vidnets indtryk, at PF ikke ville acceptere denne præmis.

Foreholdt ekstrakten side 388-389, "Det er jo ikke en en-mands opgave ... der er eksperter lige nu", forklarede G , at hun med samtalen testede, om PF var presset. PF sagde ikke, at han ikke magtede opgaven. PF beskrev, at det var svært, men når hun spurgte ind til det, ville PF ikke forholde sig til, om de skulle flytte Barn et andet sted hen. Det var derfor svært at lave en akut ændring.

Foreholdt ekstrakten side 393-394, "Prøv at høre her, jamen, ... men det kommer bare ikke til at ske", forklarede G , at hun sagde til PF , at det ikke kom til at ske, at han skulle oprette et opholdssted for Barn – og for den sags skyld for andre unge. PF blev ved med at vende tilbage til sine planer om at lave et opholdssted på gården, hvor han boede. PF og forvaltningen havde meget forskellige holdninger til PF ' planer om et lave et opholdssted. PF viste rundt på sin gård, og fortalte om sine planer om at lave et opholdssted, og i starten lod vidnet sig føre med. Vidnet sagde på et tidspunkt, at hun ikke ville høre mere om planerne om et opholdssted. Det havde intet med vidnet og Barn at gøre. Der var forskellige agendaer i spil.

Foreholdt ekstrakten side 371, journalnotat 5. sidste afsnit, forklarede G , at hun efter mødet den 5. marts 2012 drøftede sagen med F . Det var på mødet den 5. marts 2012 blevet tydelige for vidnet, at der kørte en foranstaltning, som skulle afvikles. Der var forskellige faglige holdninger. Vidnet mente, at Barn skulle flyttes. Det var vidnet tydelig omkring både internt i forvaltningen og over for PF . Det var af hensyn til Barn . Det var dog nødvendigt at få PF til at samarbejde omkring en flytning af Barn .

Foreholdt ekstrakten side 380, "ja, ja, jeg har H ... jeg tror ikke hun har", forklarede G , at PF på mødet nævnte H , men at vidnet ikke gik ind i en drøftelse af, hvorvidt kommunen skulle ansætte H . Vidnet sparede med D og resten af rådgiver gruppen om sagen. Sagen blev drøftet mere end gennemsnittet. Vidnet var meget tydeligt omkring, at Barn s anbringelse hos PF skulle udfases. Vidnets socialfaglige vurderinger fremgår af Barn s journal. Vidnet er i tvivl om, hvorvidt PF overhovedet ønskede aflastning, hvis det betød, at han blev trukket i vederlag. Hun var generelt i tvivl om, hvad PF egentlig ønskede. Hun er ikke i tvivl om, at PF ønskede mere støtte. Der kom mange forskellige udmeldinger fra PF . Vidnet tænkte, at det ikke var godt for Barn at være hos PF , og som konsekvens heraf måtte anbringelse af Barn hos PF ophøre. PF var specifikt godkendt til den konkrete anbringelse. Det var på vidnets tegnebræt, at anbringelsen skulle stoppes. Barn skulle noget andet. Vidnet husker ikke, at hun i april 2012 talte med sin ledelse om aflastning. Ledelsen var meget tydelig omkring, at hvis der skulle være aflastning, så skulle vederlaget sættes ned.

Parternes synspunkter

PF har i sit påstandsdokument anført:

"...

Der er mange tvister i denne sag, som kan opsummeres således:

1. Var PF ansat eller selvstændig?
2. Er et evt. krav forældet?
3. Hvis PF var ansat – har X Kommune så forsøgt sin pligt til at sikre de forhold, arbejdet skulle foregå under
4. Hvis X Kommune har tilsidesat sin pligt til at indrette arbejdsstedet forsvarligt, har det så udløst en et erstatningsberettiget tab:
 - a. Er der årsagssammenhæng og adækvans?
 - b. Hvor stort er tabet – herunder hvordan skal årslønnen fastsættes?

Ad 1) Var PF ansat eller selvstændig?

Jeg gør gældende at den annullation af opsigelsen, som PF modtager i posten i 2010, kun er en midlertidig annullation, hvilket forløbet efterfølgende viser, idet der i mange måneder efter forhandles om vilkår – og der senere indgås forlig om godtgørelse vedrørende ansættelsesbevis. Selv hvis kontrakten side 150 antages at være gældende, udelukker det ikke, at der er tale om et ansættelsesforhold.

Jeg gør gældende, at da X Kommune har forsømt sin pligt til at udarbejde et ansættelsesbevis, så er det X Kommune, som har bevisbyrden for, at der skulle gælde mindre gunstige forhold, dvs. at der skulle være tale om en selvstændig og ikke en ansat.

Navnlig i en situation som den foreliggende, hvor kommunen selv internt, såvel som overfor PF, udelukkende omtaler forholdet som en ansættelse.

Jeg gør gældende, at den bevisbyrde ikke kan løftes. PF var ansat. Til støtte herfor henvises til følgende faktum i sagen

- PF havde pligt til at udføre arbejdet personligt
- Han har ikke CVR-nr.
- Han har ikke selv påtaget sig en økonomisk risiko – og afholder ikke selv positive omkostninger, som dels gives som tillæg, jf. lønseddel, dels refunderes efter fremsendelse af dokumentation

- Han fik løn og der blev afregnet A-skat af X Kommune , og han er på lønsedlerne anført med medarbejdernummer.
- Han var omfattet af ferieloven og sygedagpengeloven
- Han fik Atp
- Han fik fratrædelsesgodtgørelse og godtgørelse for tvist om ansættelsesbevis samt løn i en opsigelsesperiode
- Han var underlagt instruktionsbeføjelse og tilsyn – og jf. side 227 (skærpet tilsyn)
- Får konkrete instrukser om, hvordan han skal udføre arbejdet - pålagde ham f.eks. at tage med D i skole – side 322 - hun måtte ikke deltage i tv-program, (side 554)
- I korrespondancen mellem PF og forskellige medarbejdere er det lagt til grund, at han var ansat
- Det afvises først i forbindelse med denne sags opstart, at han var ansat, selvom det allerede ved forligets indgåelse var oplyst, at sagen var anmeldt som arbejds-skadesag
- X Kommune afviste PF s ønske om at starte et opholds-sted
- Arbejdsskadestyrelsen/Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen har lagt til grund, at han var omfattet af arbejdsskadesikringslovens bestemmelser og har end ikke stillet spørgsmål herom. Afgørelserne derom er ikke indbragt for domstolene.

Til støtte for, at PF var ansat, henvises yderligere til, at X Kommune indgår forliget med ham om diverse godtgørelser og forliget er skrevet på X Kommunes brevpapir. De personer, som deltog i mødet og de personer som godkendte udbetalingen må have været af den opfattelse, at de var retligt forpligtede dertil og at han dermed var ansat. Det bestrides, at forliget er konciperet af PF s advokat og at X Kommune blev truet til at indgå forlig.

Til støtte herfor henvises yderligere til, at Ankestyrelsen i principafgørelse 45-10 har fastslået at der er et tjenesteforhold mellem familieplejer og kommunen, og at familieplejerne derfor er omfattet af Arbejdsskadesikringsloven. Af begrundelsen fremgår følgende:

"Den sikrede personkreds [i arbejdsskadesikringsloven] omfatter personer, der ansættes her i landet til at udføre arbejde for en arbejdsgiver. Der skal således være indgået en aftale om udførelse af et arbejde. Arbejdet kan være lønnet eller ulønnet, og kan være varigt, midlertidigt eller forbigående. Personer, der står i tjeneste i forhold til arbejdsgiver, vil derfor været opfattet af lovens personkreds.

...vi har særligt lagt vægt på, at kommunen ifølge din lønseddel aflønner dit arbejde som A-indkomst, og at du blandt andet optjener feriepenge, hvilket kendetegner et tjenesteforhold.

Vi har endvidere lagt vægt på, at kommunen dækker dine udgifter til dit plejebarn, og at du således ikke har påtaget dig en økonomisk risiko, hvilket ellers kendetegner en selvstændig erhvervsdrivende

Det er endvidere indgået i vores vurdering, at kommunen har en vis instruktionsbeføjelse, og at de fører tilsyn med plejeforholdet."

Endvidere henviser jeg til Ankestyrelsens principafgørelse 35-19 om hvornår man efter den sociale lovgivning er lønmodtager henholdsvis selvstændig.

U2005.1376V adskiller sig fra nærværende sag blandt andet ved, at der i den konkrete sag var indgået en kontrakt, derudover ved, at der i den konkrete sag ikke var instruktionsbeføjelser. I denne sag er der ikke udarbejdet en kontrakt, og der har været instruktionsbeføjelser, idet der har været afholdt møder, og givet pålæg om, hvorledes PF skulle udføre sit arbejde, ligesom PF var under skærpet tilsyn. Ankestyrelsen forholder sig i øvrigt i principafgørelse 45-10 specifikt til U.2005.1376V og bemærker, at det, at man ikke er funktionær, ikke betyder, at man ikke er ansat.

Tilsvarende er U2007.1731V heller ikke sammenlignelig med nærværende sag, allerede fordi der i den konkrete sag var udarbejdet en egentlig kontrakt, og i den konkrete sag fandt Landsretten i øvrigt, at hvis der havde været tale om, at aflastningsforholdet ophørte på grund af aflasterens forhold, havde der været tale om en anden situation, end den konkrete situation som var, at barnet ikke længere ønskede aflastningen. Afgørelsen er således konkret begrundet.

U.2021.93V er heller ikke sammenlignelig med nærværende sag, idet tvisten i nævnte dom var, om plejefaren, som ubestridt havde en kontrakt, alligevel var omfattet af funktionærloven eller overenskomst. Nærværende sag handler om arbejdsskade ikke om lønmodtagerrettigheder. Sagen blev i øvrigt ført af 3F og ikke Socialpædagogernes Forbund, og en af hovedårsagerne til tvisten er, at kontraktforholdet for PF ikke var i orden.

Ad 2) Er et evt. krav forældet?

Som følge af, at PF skal betragtes som ansat lønmodtager bestrides, at kravet er forældet efter de almindelige regler i forældelseslovens § 3

Jeg gør gældende, at forældelsen skal beregnes efter arbejdsskadesikringsloven § 36, stk. 3 og først løber fra det tidspunkt, hvor det stod klart for PF, at han havde pådraget sig en erhvervsbetinget lidelse nemlig da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkender dette.

Jeg henviser videre til, at Højesteret ved sin dom af 24. maj 2017 har fastslået, at forældelsen for differencekravet først regnes fra den endelig afgørelse i arbejdsskadesagen.

Subsidiært gør jeg gældende, at Højesteret allerede i U.1995.843H har fastslået, at den skadelidte slet ikke er berettiget til at forfølge differencekravet før sagen er afgjort af arbejdsskademyndighederne. PF kunne således heller ikke have krævet erstatning af X Kommune før arbejdsskademyndighederne havde afgjort sagen.

Fordringen mod X Kommune er således ikke forfaldet, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1 før arbejdsskademyndighederne har afgjort sagen – og kravet kunne ikke have været rejst før tidligst på det tidspunkt – Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde jo den 10. april 2014 (side 578) afvist, at der var tale om en arbejdsskade og der var derfor ikke noget krav at rejse før Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 16. november 2016 anerkendte sagen (side 649). Stævning blev indleveret den 3. maj 2017, ca. ½ år efter.

Ad 3) Hvis PF var ansat – har X Kommune så forsøgt sin pligt til at sikre de forhold, arbejdet skulle foregå under?

Jeg gør gældende, at X Kommune har handlet ansvarspådragende ved at undlade at reagere adækvat på de gentagne anmodninger om aflastning, og jeg gør gældende, at det er pga. den overvældende arbejdsbyrde og den manglende opbakning fra arbejdsgiver, PF pådrager sig en belastningsreaktion.

Jeg gør ligeledes gældende, at det med Retslægerådets besvarelse er dokumenteret, at PF s eksemplidelse er blevet forværret pga. arbejdsskaden.

Det gøres i forlængelse heraf gældende, at X Kommune skal erstatte PF det tab, PF lider herved.

Til støtte for, at X Kommune har forsømt sin pligt til at sikre de forhold, arbejdet skulle foregå under, henvises til den fremlagte korrespondance med opsummering side 357ff hvoraf fremgår, at PF utallige gange forgæves kontakter X Kommune om aflastning, supervision mv men bl. a. har svært ved at komme igennem til rådgiver, som ofte sender autosvar.

PF bestrider referatet af mødet den 6. januar 2011 side 555, herunder at det blev aftalt, at PF selv skulle forestå arbejdet med at finde en aflastning, der henvises i den forbindelse til side 271, mail af 16. maj 2011 fra B til PF, hvoraf det fremgår at referatet først blev lavet i maj 2011, det vil sige mere end fire måneder efter mødet blev afholdt. Der henvises endvidere til, at PF i den mellemliggende periode adskillige gange havde rykket for, at X Kommune tog initiativ til aflastning mv. Bilag E, side 51 (side 467) er en intern mail mellem C og F af 21. januar 2011, som ikke er sendt til PF, og han har derfor ikke haft mulighed for at kommentere på om det var hans opfattelse.

Fra bilag 24, side 364ff fremhæves navnlig, at det i bilaget dokumenteres, at den eksterne supervision PF har fået i perioden, hvor D var anbragt hos ham udgør 5 timer og ikke mere, trods den massive problematik der er omkring D. Dette til trods for at PF udtrykkeligt anmodede om mere supervision.

Det fremgår navnlig af bilag 7, PF s udskrift af den lydoptagelse han – uden samtykke – lavede af det møde, som en underretning gav anledning til i marts 2012, at han er presset. Adskillige steder fremgår, at PF - har brug for aflastning og efterspørger den.

X Kommune er som arbejdsgiver ansvarlig for at sikre det psykiske arbejdsmiljø for sine ansatte. Det er almen viden, at en ansat, der er stærkt stresspåvirket, ikke selv er i stand til at sige fra i nødvendigt omfang eller indrømme, at en given arbejdsopgave er for meget. Det er derfor ikke tilstrækkeligt til at fritage X Kommune for ansvar for PF s arbejdspress, at PF - selv tilkendegiver, at han nok skal klare det. X Kommune har som arbejdsgiver en reel handlepligt.

Desuden henviser jeg til bilag 22, hvoraf fremgår, at PF utallige gange anmoder om et møde og en opfølgningsplan. Derudover rykker han utallige gange for, at få kontraktforholdet på plads, og at disse ikke er på plads, beror udelukkende på X Kommunes forhold ikke hans. En sådan usikkerhed om ansættelsen er i høj grad medvirkende til, at situationen udvikler sig som den gør.

Efter mødet i marts 2012 udviklede situationen sig markant dårligere, hvilket er årsagen til, at PF efter dette tidspunkt er vanskelig at få fat i, når G henvender sig til ham, og for første gang i hele perioden er det hende, der rykker ham for tilbagemelding og ikke omvendt, hvor det, som det fremgår af bilag 22, hidtil konstant har været PF, der har rykket for tilbagemeldinger og svar både overfor G og tidligere sagsbehandlere B.

Situationen eskalerede så voldsomt, at det ender med, at PF akut må frasige sig plejeopgaven med D efter knap 2 år alene med hende.

Det bestrides det, at PF den 6. januar 2011 havde fået oplyst, at det var hans eget ansvar at søge aflastning, hvilket bestyrkes af hans gentagende rykkere til X Kommune efterfølgende for at finde en løsning.

Det bestrides, at X Kommune har ydet tilstrækkelig rådgivning, vejledning og supervision ved en samtale på gennemsnit én gang om måneden, og ved fem supervisionstimer hos en psykolog i perioden januar til marts 2011. I perioden marts 2011 til juni 2012 var der slet ikke professionel supervision ved psykolog til stede.

Den eneste supervision bestod i kontakt til skiftende sagsbehandlere hos kommunen, der som det er dokumenteret i bilag 22, meget ofte ikke var til stede eller pludselig afbrød deres ansættelsesforhold, ligesom der var meget lange svartider på de mails, PF fremsendte.

Det fastholdes, at X Kommune som arbejdsgiver har en egentlig handlepligt, og det bestrides, at det ikke er sædvanligt at give supervision til fami-

lieplejer, det er tværtimod ganske sædvanligt og nødvendigt, at der løbende er supervision og tilsyn fra kommunens side ved familieplejer, navnlig i vanskelige tilfælde som Ds, hvor PF er under skærpet tilsyn. I øvrigt er det et krav i serviceloven, at der er supervision og tilsyn og var det også dengang.

Ad 4) Hvis X Kommune har tilsidesat sin pligt til at indrette arbejdsstedet forsvarligt har det så udløst en et erstatningsberettiget tab?

Jeg gør gældende, at PF ved arbejdsskaden pådraget sig varigt erhvervsevnetab og har derfor krav på at få dette erstattet, jf. erstatningsansvarsloven §§ 5-7 med fradrag af indvunden erstatning efter arbejdsskadesikringslovens regler.

Der er årsagssammenhæng mellem den erstatningspådragende adfærd og den indtrådte skade, om også er påregnelig for X Kommune

PF har været sygemelde uafbrudt fra juni 2012 til han fik tilkendt førtidspension og har derfor krav på svie- smertegodtgørelse op til lovens maksimum, jf. erstatningsansvarsloven § 3.

Retslægerådets besvarelse understøtter PF s påstand om, at der er årsagssammenhæng mellem den arbejdsmæssige udsættelse og udviklingen af belastningsreaktion og forværring af eksem og dermed, at der er årsagssammenhæng mellem arbejdet og PF s erhvervsevnetab.

Det gøres således gældende, at Retslægerådets udtalelse i det hele støtter PF s påstand om, at han har pådraget sig et erhvervsevnetab og er berettiget til svie- smertegodtgørelse.

Retslægerådet svarer således på spørgsmål 6:

"Ud fra det beskrevne har der været tale om længerevarende belastning i plejen af et svært psykisk sygt barn med udtalt adfærdsforstyrrelse, herunder trusler og korporlig aggressivitet. Retslægerådet vurderer, at der er sammenhæng mellem denne belastning og de psykiske symptomer hos sagsøger"

I spørgsmål 7 afkræftes at der skulle være psykiske symptomer før PF fik D i pleje.

I spørgsmål 9 svarer Retslægerådet at:

"Retslægerådet finder, at de arbejdsmæssige belastninger i forbindelse med plejen af sagsøgers barn har været af afgørende betydning for udvikling af belastningsreaktionen. Der ses således ikke andre faktorer, som synes at have haft væsentlig betydning for sygdomsudviklingen"

X Kommune var fuldt ud bekendt med Ds vanskeligheder og på baggrund af korrespondancen mellem parterne og møderne med PF kan

X Kommune ikke have været uvidende om, at det var særdeles belastende for ham, at have hende boende.

Jeg gør gældende, at der er årsagssammenhæng mellem den manglende reaktion, supervision og støtte fra X Kommune herunder navnlig i forhold til aflastning og udviklingen af belastningsreaktion og eksemplidelsen.

Jeg gør gældende, at det med den nye udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er godtgjort, at hans erhvervsevnetab er mindst 65 % opgjort efter Erstatningsansvarsloven.

Da X Kommune har handlet ansvarspådragende, *da* tabet er påregneligt for X Kommune, og *da* der ikke foreligger egen skyld, gøres det gældende, at X Kommune er pligtig at betale erstatning til PF som opgjort.

Det gøres gældende, at PF vil have oppebåret en tilsvarende indtægt, som vedrørende plejeopgaven for D, hvis ikke arbejdsskaden var sket, og det bestrides, at plejeforholdet vil være blevet afsluttet, når D fyldte 18 år den 13. februar 2013, idet Ds problemer var så massive, at hun under ingen omstændigheder ville være blevet afsluttet, da hun fyldte 18 år. PF har med fremlæggelse af sine skatteoplysninger dokumenteret, at hans indtjening i 2011-2012 ikke var ekstraordinær.

Afgørende var PF s indtjeningsevne på skadestidspunktet.

D var ikke det første vanskelige barn, PF havde anbragt, og PF kunne have været fortsat som familieplejer, hvis ikke arbejdsskaden var sket.

Det fastholdes, at årslønnen skal opgøres i overensstemmelse med Erstatningsansvarslovens §7, stk. 1, og det fastholdes, at PF s erhvervsevnetab er mindst 65 % som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet det til.

Kravet påstås forrentet fra sagens anlæg til betaling sker, jf. erstatningsansvarsloven § 16, dog for så vidt angår forhøjelsen af erstatningen for erhvervsevnetab fra påstandens forhøjelse.

..."

X Kommune har i sit påstandsdokument anført:

"...

at kontrakten af 9. juli 2009 var gældende frem til den 15. juni 2012, og der var ikke tale om enansættelseskontrakt, hvorfor der ikke forelå et ansættelsesforhold mellem X Kommune og PF ,

at det driftsorienterede tilsyn og det skærpede tilsyn, som X Kommune førte, ikke medfører, at X Kommune havde instruktionsbeføjelser overfor PF, ligesom korrespondancen mellem kommunen heller ikke indeholdt instruktioner om hvorledes PF skulle varetage arbejdet med D,

at der derfor ikke forelå et ansættelsesforhold mellem PF og X Kommune - , og at der allerede af denne grund ikke bestod en instruktionsbeføjelse for X Kommune overfor PF – bortset fra de beføjelser, som kommunen er tillagt som den myndighed, der havde foretaget anbringelsen af D i pleje hos PF - ligesom X Kommune ikke tilrettelagde PF's arbejde med barnet D.

at Ankestyrelsens principafgørelse om forståelsen af tjenesteforholdet mellem en kommune og en plejefamilie ikke er sammenlignelig med forholdet mellem PF og X Kommune i nærværende sag, da Ankestyrelsens principafgørelse udspringer af reglerne i arbejdsskadesikringsloven.

at det følger af retspraksis, at der ikke består et ansættelsesforhold mellem familieplejere og kommuner, jf. U.2005.1376 V og U.2007.1731 V, idet der mellem PF og X Kommune var tegnet en kontrakt om formidlet døgnophold,

at dette bekræftes af U 2021.97 V, hvorefter det forhold, at en kommune havde udført lovpligtige tilsyn og ydet supervision og rådgivning til en familieplejer som en del af kommunens myndighedsudøvelse, og at familieplejer i specifikke situationer, som var reguleret af lovgivningen, kunne anses som sidestillet med lønmodtagere, ikke kunne føre til, at familieplejeren kunne anses som ansat eller lønmodtager.

at det forhold, at kommunen ud fra et konkret valg og en konkret vurdering under trussel om stævning valgte at indgå forlig på basis af en forligstekst, hvis ordlyd var koncipieret af PF's advokat, jf. referatet af 25. oktober 2012 (bilag 10), som en betingelse for at indgå forliget, medfører ikke, at der er tale om en ansættelse,

at det forhold, at kommunens medarbejdere måtte være i en vildfarelse omkring karakteren af kontrakten mellem parterne og herved fejlagtigt overkompenserede PF i forbindelse med udfærdigelsen af forligsteksten og indgåelse af forliget ikke ændrer ikke de faktiske omstændigheder vedrørende kontraktforholdet, og medfører ikke, at kommunen herved har accepteret eller erkendt, at der forelå et ansættelsesforhold mellem PF og X Kommune .

at det således i hvert fald ikke under nærværende erstatningssag om krav på erstatning for personskade på baggrund af forliget kan lægges til grund, at PF i forhold til culpavurderingen skal anses som ansat.

Ad. Forældelse

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at PF 's krav forældes efter forældelseslovens § 3, stk. 1, idet der ikke bestod et ansættelsesforhold mellem parterne, hvorfor et muligt krav mod kommunen forældes 3 år fra tidspunktet for skadens indtræden.

at debuttidspunktet for PF 's psykiske gener var 20. juni 2012, hvorfor forældelsen af et muligt krav for personskade løber fra dette tidspunkt, og idet der ikke er grundlag for suspension af forældelsen,

at PF i henhold til stævningsudkast af 20. september 2012 (bilag A) var opmærksom på muligheden for at gøre ansvar gældende, ligesom PF tog forbehold for at gøre krav gældende efter erstatningsansvarsloven i forligsteksten dateret den 25. oktober 2012 (bilag 10), hvorfor PF har været fuldt ud bekendt med muligheden for at rejse et krav i anledning af sin sygemelding i juni 2012,

at forældelsen dermed indtrådte 20. juni 2015, hvorfor kravet er forældet ved udtagelse af stævning 3. maj 2017,

at indholdet af forliget ikke kan føre til, at der i erstatningsretlig sammenhæng består et ansættelsesforhold, således at hovedreglen om 3-årig forældelse fraviges.

Ad. Ansvarsvurdering

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at det ikke af PF er dokumenteret, at X Kommune har pådraget sig et erstatningsansvar overfor PF ,

at PF ikke har dokumenteret, at X Kommune har udøvet et fejlagtigt eller utilstrækkeligt skøn i forhold til behovet for anbringelse af D hos PF eller opretholdelse af plejeforholdet, idet kommunen tværtimod efterkom PF 's ønske om at bibeholde plejeforholdet for D, uanset

at Y Kommune trak godkendelsen af PF som plejetilbud tilbage som følge af PF 's skilsmisse,

at X Kommune har ydet tilstrækkeligt og nødvendig rådgivning, vejledning og supervision til PF , hvorved bemærkes, at behovet for supervision, rådgivning og vejledning beror på en skønsmæssig vurdering, som ikke kan medføre et erstatningsansvar for kommunen,

at X Kommune anså PF som en erfaren og fagligt dygtig familieplejer, hvorfor X Kommune med rette kunne regne med og lægge til grund, at PF kunne magte opgaven med D, i det PF tillige gentagne gange gennem årene overfor X Kommune gav udtryk for dette,

at der mellem PF og X Kommune pågik en omfattende løbende og tilstrækkelig dialog omkring plejeforholdet og rammerne for dette, og at X Kommune på baggrund af denne dialog med rette kunne antage, at PF magtede plejeopgaven med D, uanset at D var et udfordrende barn,

at PF fremstod robust og tilstrækkelig fagligt kompetent til at varetage plejeopgaven, hvorfor X Kommune ikke havde anledning til at antage, at PF skulle have være udsat for en arbejdsmæssig belastning, som oversteg, hvad han kunne magte,

at X Kommune på baggrund af den mundtlige og skriftlige korrespondance med PF samt PF's erfaring som familieplejer med rette kunne forvente, at PF selv tilkøbte aflastning, hvilket PF blev informeret om på møde den 6. januar 2011 samt mail af 21. januar 2011 (bilag E, s. 51) hvor rammerne for aflastning tillige blev beskrevet,

at det forhold, at PF ikke benyttede sig af muligheden for at tilkøbe aflastning ikke kan medføre, at X Kommune ifalder erstatningsansvar, idet PF overfor X Kommune gav udtryk for, at han havde styr på situationen og ikke følte sig akut overbelastet.

Ad. årsagssammenhæng

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at PF har bevisbyrden for, at han har været udsat for de påståede hændelser og belastninger fra D og D's far, og PF har ikke har løftet denne bevisbyrde, hvorved særligt fremhæves, at det ikke foreligger dokumentation for forhold som Erhvervssygdomsudvalget og AES har lagt til grund ved vurderingen af, om der er grundlag for at anerkende den anmeldte sygdom som en arbejdsskade.

at PF både før og efter sin sygemelding hovedsageligt rettede henvendelse til egen læge grundet psykiske problemer som følge af private forhold i form af op-hør af samliv med sin tidligere ægtefælle og de problemer dette medførte for så vidt angår samværet med PF's børn,

at Retslægerådets erklæring angiver sammenhæng mellem "*de arbejdsmæssige belastninger*" og udviklingen af belastningsreaktionen på baggrund af episoderne nævnt i Erhvervssygdomsudvalgets indstilling som følge af episoder i forbindelse med selve plejeforholdet, hvorimod Retslægerådets besvarelse **ikke** understøtter en sammenhæng mellem et (påstået) ansvarspådragende forhold hos kommunen i form af manglende støtte, vejledning og supervision og udviklingen af en uspecificeret belastningsreaktion,

at Retslægerådet således netop ikke har fundet anledning til at påpege andre arbejdsmæssige belastninger end de i Erhvervssygdomsudvalgets indstilling, bilag 16, nævnte episoder, som anført i spørgsmål 9, idet der således er lagt vægt på, at

sagsøger – ifølge udvalget – har ”udviklet sygdommen i tidsmæssig sammenhæng med arbejdsbelastningen, og at der ikke er grundlag for at antage, at der er andre årsager til sygdommen”, samt det forhold, at PF har ”været udsat for vold fra din plejedatter, været tounget til at anvende magt for at stoppe hende samt været ude for trusler på livet fra pigens far”, jf. bilag 16,

at såvel Retslægerådet som Erhvervssygdomsudvalget derved har lagt vægt på udokumenterede belastninger, som PF har angivet, at D og hendes familie har udsat ham for, hvilke belastninger kommunen ikke har været bekendt med, og dermed ikke kan tillægges kommunen til last som ansvarspådragende, hverken direkte eller indirekte, ligesom det med Retslægerådets erklæring ikke af PF er dokumenteret, at belastningsreaktionen skyldes manglende supervision, assistance, aflastning mv.

at det ikke med Retslægerådets besvarelse af 15. februar 2021 er sandsynliggjort med mere end 50%, at forværringen af sagsøgers eksemplidelse er udløst eller forværret af de forhold, som X Kommune hævdes at bære et ansvar for i form af manglende opbakning, supervision etc., idet det særligt ikke med Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 14 er bevist, at forværringen skyldtes arbejdsmæssig belastning,

at PF dermed ikke har løftet bevisbyrden for, at han som følge af ansvarspådragende forhold hos X Kommune er påført et erhvervsevnetab på 15 procent eller derover eller i øvrigt blevet sygemeldt som følge af forhold, at der kan henføres til X Kommunes ageren.

Erstatningskravet

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at PF ikke fremadrettet ville have oppebåret en indtægt svarende til 14 gange vederlag, idet vederlagets størrelse var ekstraordinært højt set i forhold til opgaven med D, og at plejeforholdet uanset hvad ville være ophørt, når D fyldte 18 år den 13. februar 2013,

at PF dermed heller ikke har dokumenteret, at han ville have oppebåret en årsindtægt på kr. 739.964,00, såfremt skaden ikke var indtrådt, da PF modtog et ekstraordinært højt plejevederlag i perioden, som årsindtægten er beregnet efter, hvorfor årslønnen skal fastsættes skønsmæssigt efter EAL § 7, stk. 2.

at X Kommune således ikke er forpligtet til at betale erstatning for tab af erhvervsevne eller godtgørelse for svie og smerte.
...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Aftalegrundlaget mellem X Kommune og PF om formidlet døgnophold for Barn følger af den kontakt, som parterne indgik den 29. juni 2009, og af den standard vejledning, som var vedlagt kontrakten.

Efter bevisførelsen må det lægges til grund, at PF inden for kontrakten og den sociale lovgivnings rammer selv tilrettelagde sit arbejde med at have Barn i familiepleje. X Kommune førte efter lovgivningen tilsyn med forholdene, men kommunen kunne pålægge PF at udføre opgaver i forbindelse med arbejdet på en bestemt måde, og kommunen havde ikke en direkte instruktionsbeføjelse i forhold til, hvordan PF udførte af arbejdet.

Herefter og efter den retspraksis, som følger af Vestre Landsrets dom af 13. oktober 2020 (som er trykt i ugeskrift for Retsvæsen 2021, side 93), er udgangspunktet, at kontraktforholdet mellem X Kommune og PF - ikke var et ansættelsesforhold.

X Kommune og PF indgik den 25. oktober 2012 et forlig, hvorefter kommunen skulle betale 400.000 kr. til PF. I forligsteksten blev en del det beløb, som kommunen skulle betale, benævnt "godtgørelse for uberettiget bortvisning" og "tvivl om gyldigt ansættelsesbevis". Efter en samlet vurdering af forligsteksten herunder den tekst, som PF s advokat efterfølgende påførte, og forklaringerne i sagen, finder retten, at kommunen med forligsteksten konkret gav PF føje til at antage, at der var enighed om, at kontraktforholdet skulle anses som et ansættelsesforhold. I relation til spørgsmålet om forældelse skal kontraktforholdet derfor anses som et ansættelsesforhold. Da forældelsen herefter skal beregnes efter arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 3, er de fremsatte krav ikke forældet.

Spørgsmålet er herefter, om X Kommune har pådraget sig et erstatningsansvar for de psykiske gener, som PF påstår, at han har pådraget sig under plejeforholdet.

Det fremgår af sagen, at Barn var et udfordrende barn at have i familiepleje. PF modtog 14 vederlag for sit arbejde med at have Barn i familiepleje, og det er under sagen oplyst, at dette var et usædvanligt højt vederlag. Det var således forudsat, at PF brugte sin fulde indsats herpå, og at der var tale om en krævende opgave.

Det fremgår af forklaringerne og af de oplysninger, som i øvrigt forligger i sagen, at der løbende var en dialog mellem kommunen og PF omkring plejeforholdet og rammerne herfor. PF gav over for

kommunens medarbejdere udtryk for, at han var en erfaren og faglig dygtig familieplejer. PF gav ikke på noget tidspunkt udtryk for, at han ikke magtede opgaven med Barn , og han fastholdt vedvarende, at Barn skulle boende hos ham.

Efter bevisførelsen er der ikke grundlag for at antage, at X Kommune ikke løbende tilbød PF rådgivning, vejledning og supervision. Samtidig blev muligheden for aflastning flere gange italesat. Kommunen tilkendegav da klart, at aflastning var en mulighed, men at PF i så fald ville blive trukket i sit vederlag. Efter vidneforklaringerne må det lægges til grund, at årsagen til, at der ikke blev etableret en aflastning, var, at PF - reelt ikke ønskede aflastning under de præmisser, som kommunen stillede op.

Under disse omstændigheder finder retten, at X Kommune ikke havde anledning til at antage, at PF var udsat for en arbejdsmæssig belastning, som oversteg, hvad han kunne magte, og at der var behov for at træffe særlige forholdsregler for at lette hans arbejdsbyrde. PF har derfor ikke godtgjort, at X Kommune har handlet ansvarspådragende i relation til de psykiske gener, som PF påstår, at han har pådraget sig.

Retten frifinder derfor X Kommune for de krav, som PF har fremsat.

PF har under sagen haft friproces, og statskassen skal derfor betales sagsomkostningerne til X Kommune . X Kommune har på sagsportalen oplyst, at kommunen er momsregistreret. Sagsomkostningerne, som statskassen skal betale til X Kommune , er fastsat til 132.000 kr. Beløbet dækker passende omkostninger til advokatudgifter ekskl. moms, og det er fastsat efter sagens værdi, forløb og udfald.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, X Kommune , frifindes.

Statskassen skal inden 14 dage betale sagsomkostninger til X Kommune med 132.000 kr.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 23-11-2022 kl. 12:45

Modtagere: Advokat (H) Kirstine Margrethe Kryger Dyekjær, Advokat (H)

Jesper Ravn, Sagsøger

PF

, Sagsøgte X Kommune